

**ПАМ'ЯТІ ВІКТОРІЇ ПОЛІЩУК
ТА ВІКТОРА ЧЕРНЮКА**

с.5-6

19 травня 2022 року №20

**ПІДСТАНЦІЮ ПЕРЕТВОРЮЄ
НА АРТ-ОБ'ЄКТ**

с.11

KAZATIN.COM

ТАНКІСТИ ХВАЛЯТЬ НАШ БОРЩ ДАВАЙТЕ ЗБЕРЕМОСЯ НА СУШАРКИ

► Козятинський волонтер Сергій Сиваківський оголосив збір для допомоги у виготовленні сухих борщів від глухівчан

► За словами Сергія, днями передавав їх на фронт для наших військових. Хлопці дуже задоволені такою стравою

► Тож давайте допоможемо волонтерам і приєднаємося до збору коштів. Нехай наші захисники смакують борщем, набираються сил та якнайшвидше здобудуть перемогу!

с.4

Танкісти постійно маневрують. На газовому примусі тільки встигають закип'ятити воду. І цей борщ від глухівчан — це для них дуже зручно

ЩО ПО ЧОМУ У КОЗЯТИНІ?

► Ми поцікавилися цінами на продукти харчування та розсаду на вулиці Василя Земляка, АТБ та на «кругу». Вразила ціна розсади. Але козятинчани її купують, тому що невідомо, чи з Херсона дешево городину привезуть

с.3

НАШ ФЕРМЕР – НАЧАЛЬНИК ШТАБУ

► Місто Ізюм від 2 квітня перебуває в тимчасовій окупації російськими військами. Рівно місяць, як під Ізюмський напрямком була направлена тероборона з Вінниці, а в її складі наш земляк із Махаринець Сергій Бенедичук

с.8

РЕКЛАМА

ПЕРЕДПЛАЧУЙ ГАЗЕТУ

ВАРТІСТЬ ПЕРЕДПЛАТИ

1 місяць – 37,80 грн	6 місяців – 210,8 грн
3 місяці – 108,40 грн	12 місяців – 415,60 грн

Передплатний індекс **91531**

Оформити передплату ви зможете у будь-якому поштовому відділенні

ВІДПРАВИЛИ НА ХАРКІВ 20 ТОНН ГУМАНІТАРКИ З ЄВРОПИ

Приклад ■ Козятинчанин Ігор Сороцінський разом із друзями не лише з України, а й з усього світу допомагає доправляти гуманітарні вантажі у ті міста, які цього потребують. Нещодавно завдяки зусиллям волонтерів вдалося передати харків'янам продукти та засоби гігієни. Та це не єдине місто, якому допоміг наш земляк. Він був у Чернігові і на власні очі бачив, що рашистські ракети та артилерія поробили з нашою землею. Був у Житомирі, де розвозили речі для наших захисників

ОЛЕНА УДВУД

Ігор Сороцінський — підприємець. До вторгнення рашистів козятинчанин займався виробництвом меблів. А протягом останніх двох років консультував різні компанії і допомагав їм формувати відділи продажів, аби вони мали змогу якомога краще реалізувати виготовлену продукцію. Із початком повномасштабної війни Ігор почав активно волонтерити. Чоловік відправляє гуманітарні вантажі, які приходять з-за кордону, до різних куточків нашої країни.

— У мене сформувалася велика мережа знайомств у різних областях — Київська, Житомирська, — каже Ігор Сороцінський. — Я ще така людина, що люблю поспілкуватися. Знаю багатьох людей і в Україні, і за кордоном. Із початком повномасштабної війни почалися дзвінки. Одним допомагав, щоб воно все пішло в правильні руки, а не осіло десь на складах. Іншим допомагав отримати те, чого дуже не вистачало. Люди розуміють, що з мого боку є гарантія, що воно піде в потрібні руки.

ВЗАЄМОДОПОМОГА

Ігор працює як координатор — він зв'язується з людьми й організаціями за кордоном, вони формують гуманітарні вантажі, відправляють їх до України, а козятинчанин шукає, кому ця допомога необхідна і відправляє

її туди. Нещодавно таким чином доставили до Харкова фуру з гуманітарною допомогою. Харків'яни отримали велику партію овочів (картопля, морква, цибуля, буряк та інша городина), а також предмети гігієни для жінок і дітей.

— Дзвонить мені голландець Арно, — розповідає Ігор. — Він трохи спілкується російською. Каже: «Я вам відправив машину, знаю, ви трохи знайомі з Житомирською обласною, ми чули, що в Житомирі з продуктами немає проблем. Фура наша вже в Україні. Куди б ми могли відправити цю партію продуктів?» Я відповідаю: «Дайте мені 24 години, я вам

Завдяки нашим волонтерам вдалося доправити до лікарні в Чернігові великий генератор. Зробити це було не легко

скажу, куди і що». Я шукав тих, кому можна довірити такий об'єм. Тому що ті, хто дзвонить і сам випрошує — це вже перший сигнал, що воно десь піде не туди. Якщо не все, то частина точно. А мені треба було перед європейцями відзвітувати.

Зробивши декілька дзвінків, Ігор вирішив відправити гуманітарний вантаж на Харків. Ще раніше харківські волонтери допомогли на-

До початку повномасштабного вторгнення Ігор консультував компанії і допомагав формувати відділи продажів. Наприкінці лютого козятинчанин почав волонтерити

шому козятинчанину зібрати для медиків набір аптечок із турнікетами, кровоспинними речовинами та всім необхідним. Відправили «Новою поштою» цілу партію, причому абсолютно безкоштовно. Ігор просто зателефонував до одного з волонтерів і запитав, чи є можливість допомогти із аптечками, позаяк вони потрібні були терміново. І вже до кінця дня отримав позитивну відповідь.

— Я подзвонив до Валентина, запитую: «Ви годуєте людей? Як проходять ваші волонтерські діяння, що ви робите на даний момент в Харкові?» — продовжує козятинчанин. — Він каже: «Є у нас ресторани, які готують із продуктів, які привозять люди із сіл, і цю їжу роздають діткам і жінкам, сім'ям, хто в метрополітенах». Метрополітен же великий, вони його поділили на сектори. Там дорослі, там діти, там школярі, там вже проводять заняття і відповідно потрібно було щось готувати, чимось людей годувати. Я запитав, чи вони цим займаються, запитав назви закладів. Він сказав. Я колись займався пивоварінням, відправляв у той же Харків пиво, то я вже орієнтуюся плюс-мінус, що чув ці назви, що є такі кафе. Кажу: «У мене є партія овочів, підійде?» Валентин каже: «Чудово, бо у нас якраз закінчується».

Двадцять тонн гуманітарної допомоги зберігалися на складі у Рівному. Залишилося лише знайти машину, заправити паливом і доправити це все до Харкова. Що і зробили харківські волонтери. А потім записали відео, на якому дякують Козятину і особисто Ігорю за надану допомогу.

«ЯК ГРИБИ СТИРЧАТЬ РАКЕТИ»

Харків'яни не єдині, кому допоміг Ігор. Протягом перших півтора місяця козятинчанин разом із друзями-волонтерами регулярно доправляв допомогу на Чернігівщину. Каже, ми у Козятині відносно не постраждали від війни. У самому Чернігові і біля нього ситуація кардинально відрізняється.

— Ми їдемо, тут лісосмуга, там

одне поле, там інше, а в полі як гриби стирчать ракети, — розповідає волонтер. — Просто позастрагали. Одна в асфальті застрягла, мусили об'їжджати. Там розвалені всі мости. Там по одній машині на залізних понтончиках переїжджають прірву. Трішки лівіше чи правіше — і все, ти полетів і тебе немає. І люди їдуть, черга на 2–2,5 кілометра в один бік і в зворотній. Ми три години їхали в один бік, щоб у Чернігів заїхати, там кілометрів 10 лишалося, і назад ми так само виїжджали. Бо допомагав знайомим і деякі речі забрати, і поранених вивезти.

Гуманітарну допомогу на Чернігів доставляли невеликими спринтерами. Відправити фуру не було можливості. По-перше, через те, що мости були усі зруйновані. По-друге, велика вантажівка повертає до себе забагато уваги і може стати мішенню.

— Людей тоді мирних дуже багато розстрілювали, — згадує Ігор. — Була ситуація, що батько і син їхали, батька розстріляли, син пролетів. Перед цим їхало два моїх знайомих, один проїхав, іншого розстріляли. Одного заживо спалили. Люди цивільні свідомо йшли і розуміли, що це може бути останній раз.

Завдяки нашим волонтерам вдалося доправити до обласної лікарні великий генератор. Зробити це було не легко.

— Його везли більше двох тижнів, — каже козятинчанин. — Військові не змогли, до мене дзвонили самі хлопці, просили допомогти знайти дизельний генератор на 45 кіловольт, який би потягнув усю обласну лікарню. Три доби він завантажений стояв на причепі, ми чекали, коли закінчиться обстріл, бо просто сипали, не давали голову підняти.

ПЕРЕВІРКУ ПРОЙШЛИ

Серед пріоритетних міст, куди козятинчанин відправляв допомогу, був і Житомир.

— Житомир також бомбили дуже сильно перший місяць, навіть перші два тижні, — каже Ігор Сороцінський. — І обласну дитячу лікарню, і пологовий, і військо-

ві об'єкти. У мене там знайомий живе. Він взяв свою машину і почав возити по військових частинах продукти.

Допомагали не лише військовим, а й цивільним. Ігор каже, що житомир'яни приходили на склади, де розвантажували гуманітарні вантажі, і брали собі продукти. Серед них було багато матерів-одиначок з дітками.

А раз було так, що нашого волонтера вирішили перевірити.

— Ми розвантажували по наших автомобілях продукти, каремати, — розповідає козятинчанин. — Заходить хлопець, тримає екшн-камеру і знімає все. Я запитую, з якої він організації? Він каже: «Нам зателефонували наші друзі з Німеччини, сказали, що є такий волонтер», назвав моє прізвище і показує фотографію мого посвідчення. А я скидав це фото в Берлін. Там живе Людмила, у неї чоловік німець, а вона сама з України. Вона президент Спілки української діаспори в Німеччині. Ми з нею познайомилися в телефонному режимі. Вона нам відправила той гуманітарний вантаж. І вона просто захотіла перевірити, чи дійсно ця допомога йде за призначенням. І видно дала цьому хлопчині, який знімав, мої контакти, щоб просто перевірити, чи вивантажується вантаж по тій адресі, яку ми написали. Він зайшов, поспівав, ми познайомилися. Потиснули одне одному руки. Він каже: «Дякую, хлопці, бо є дуже багато випадків, що відправляють машини, а вони зникають».

Не забув Ігор і про рідний Козятин. На початку повномасштабного вторгнення допомагав нашої тероборони. Надавав каремати, спальники і продукти. Та останнім часом волонтерить не так активно.

— Великий заряд енергії давало те, що коли відправилася допомога, вона дійшла і я розумію, що вона в потрібні руки дійшла, — каже чоловік. — Ті фото, ті відео, те «дякую» в вайбері, в аудіодзвінку. Через це хотілося жити. Але треба не забувати, що є магазин, є діти, яких треба годувати. Зараз вже така ситуація, що трохи все більш-менш скоординувалося.

Харків'яни записали відео з подякою козятинчанам. На задньому плані видно чергу, яка вишикувалася за допомогою

ЦІНИ ВЧЕРГОВЕ ПІДСКОЧИЛИ. НА КРУПИ ЩО НЕ ДЕНЬ, ТО НОВА ЦІНА

Що по чому у Козятині? ■ У неділю, 15 травня, ми поцікавилися цінами на продукти харчування та розсаду на вулиці Василя Земляка, АТБ та на «кругу». Вразила ціна розсади. Але козятинчани її купують, тому що невідомо, чи з Херсона дешево городину привезуть

В'ЯЧЕСЛАВ ГОНЧАРУК

На вулиці Василя Земляка серед потенційних покупців поживавлення. Воно й не дивно, час висаджувати розсаду та й харчі теж треба купувати. Торгували у «ракушках», на приватних столиках і багато — просто на землі.

В центрі уваги покупців була розсада помідорів та перцю болгарського. Її продавали — від 30 до 40 гривень за умовний десяток. Чому умовний? Бо на ринку прийнято до кожного десятка додавати 2-3 додаткові корінці.

Підскочили ціни на продукти борщового набору. Місяць тому морква коштувала 30 гривень, тепер — 35 гривень за кілограм. Трохи більше 21 гривні моркву можна купити у АТБ. Червоний буряк на ринку «Хлібодар» можна купити за 30 гривень, так само як і місяць тому. Цибуля у деяких «ракушках» подешевшала і коштувала від 16 гривень до 25 гривень за кілограм. У АТБ — близько 17 гривень.

На «хитрому» базарчику збільшився асортимент зеленої цибулі. Її продають на кілограми — по 150 гривень та по 8-10 гривень за пучок. Кількість зеленої степір'я в пучку залежить від щедрості продавця, але в будь-якому випадку цибулю купувати в пучку дешевше. Болгарський перець — 140 гривень за кіло-

грам, в АТБ — 115. Молоду капусту продають по 60 гривень за кілограм. Капуста осіннього збору близько 20-23 гривні за кілограм, кольорової капусти ми цього разу на вулиці Василя Земляка не помітили.

На «кругу» продавців і покупців зовсім мало. Продавали молоко по 30 гривень за півтора літра. Свинину не продавали. Із салом був лише один продавець і мав сало тільки на зажарку — від 20 до 50 гривень за кілограм. Днем раніше був один продавець із м'ясом. Ціна — від 100 гривень за ребрину, до 120 гривень — за філейну і шийну частину. Якщо згадати, які були ціни на «кругу» в останній день березня, то свинина тут подешевшала в середньому на 10 гривень за кілограм.

Коли продавці з «кругу» роз'їхались по домівках, ми за традицією повернулися на «хитрий» базарчик.

Помідори продавали по 80 гривень за кілограм, огірки — 70-80 гривень. Редиска, яку через місяць ми не будемо знати куди дівати, 15 травня коштувала 80-90 гривень за кілограм. Ми все розуміємо і ціну на пальне, і складність доставки, але ж це все-таки продукт, який у нас росте. 180 гривень за півкілову упаковку парникової полуниці — сперечатися не будемо, як-не-

На вулиці Василя Земляка продавали розсаду болгарського перцю по 40 гривень. Не зважаючи на ціну, товар розходиться

як — то для дітей смаколики. Але за них доведеться платити, доки наша місцева на грядці дозріє.

Щодо citrusових, то лимони — 55-60 за кілограм, апельсини — 60, мандарини — 65-75 гривень за кілограм. У АТБ апельсини майже по 38 гривень за кілограм.

Вибір риби цього разу можна сказати, що ніякий. Був лише карась на долоню дорослого рибалки за ціною 60 гривень за кілограм.

Молочниці — молодці, на продукцію від корівок цін не піднімають, а знизити ще не можуть, бо будуть працювати собі у збиток. Півторачка молока —

35 гривень. Сепараторна сметана 85-90 гривень за півлітра. Сир коров'ячий 100-120 гривень за кілограм. Масло домашнє — 300 гривень за кілограм. У магазинах масло упаковка 200 грамів — 58-62 гривні.

Ціна яєць — 20 гривень за десяток, яйця від домашньої курки — 30 гривень. Привозні від фермерів — 14 гривень. Як зазначають господині нашого міста, ті, що по 20 у Галі, кращі на смак від курки, що з ферми.

М'ясо птиці на «хитрому» базарчику: філе курки від 100 до 110 за кілограм.

Ситуація з крупами — як день, так нова ціна. Ще додала

в ціні гречка. Станом на неділю, 15 травня, вона коштувала вже 72 гривні за кілограм. Рис від 43-х до 50 гривень, булгур — 46 гривень за кілограм. Крупи менш вживані від 18 до 23-х гривень.

Ще досі великий попит біля лотків з насінням. Люди кажуть, якщо війна затягнеться, то нам ще Херсону треба буде допомагати городиною, тому й беремо багато насіння. А залишок завжди можна продати. Війна війною, а з посіяними грядками чи навіть полями буде на душі веселіше. Головне зараз вірити у наші Збройні сили і вірити в перемогу над окупантом.

Гречка вже по 72 гривні. Дивлячись на цінники, люди зітхають і хитають головою

Найчастіше козятинчани купують розсаду помідорів. Коштує вона по 30-40 гривень

Коли є догляд, то і є результат. На годиннику десята ранку, а вже багато ящиків порожні

ТАНКІСТИ НА ФРОНТІ ХВАЛЯТЬ СУХИЙ БОРЩ ВІД ГЛУХІВЧАН

Зібрати на борщі ■ Козятинський волонтер Сергій Сиваківський оголосив збір для допомоги у виготовленні сухих борщів від глухівчан. За словами Сергія, днями передавав їх на фронт для наших військових. Хлопці дуже задоволені такою стравою. Вона швидко готується і надзвичайно їм смакує

ІРИНА ШЕВЧУК

«Україною пахне тут!» — написав у фейсбуці голова Вінницької обласної військової адміністрації Сергій Борзов після візиту у Глуховецьку громаду.

Волонтерських цех у Глуховецькій громаді облаштували у місцевій школі. Шкільна їдальня працює на потреби військових та переселенців від початку повномасштабного вторгнення росії в Україну.

Тут місцеві кухарі ліплять вареники, бендерики, крутять тушонку. Наразі пакують сухі борщі, рецепт приготування яких запозичили у коломийських кухарів. Відварені та подрібнені м'ясо, картоплю, моркву, буряк і цибулю сушать у сушарці. Далі — перебивають на блендері, важать по 200 грамів, додають спеції та вакуумують. До кожної порції окремо кладуть томатну пасту та сухарі. Цю всю суміш кидають в окріп на хвилини

Потрібно ще більше сушарок, аби передавати хлопцям ще більше смаколиків

10–15 і все — борщ готовий.

Порції сухих борщових наборів передають на передову для наших захисників.

Аби збільшити кількість такої продукції, козятинський волонтер Сергій Сиваківський оголосив збір для допомоги. Адже, за словами Сергія, днями передавав сухі борщі на фронт і хлопці дуже задоволені такою стравою. Кажуть, що вона зручна у приготуванні та надзвичайно їм смакує.

— Я передавав борщ на фронт і хлопці в захваті, — розповів газеті Сергій Сиваківський. — Вони танкісти, постійно маневрують. До того ж, їм заборонено розводити багаття, на газовому примусі тільки встигають закип'ятити воду. І цей борщ від глухівчан —

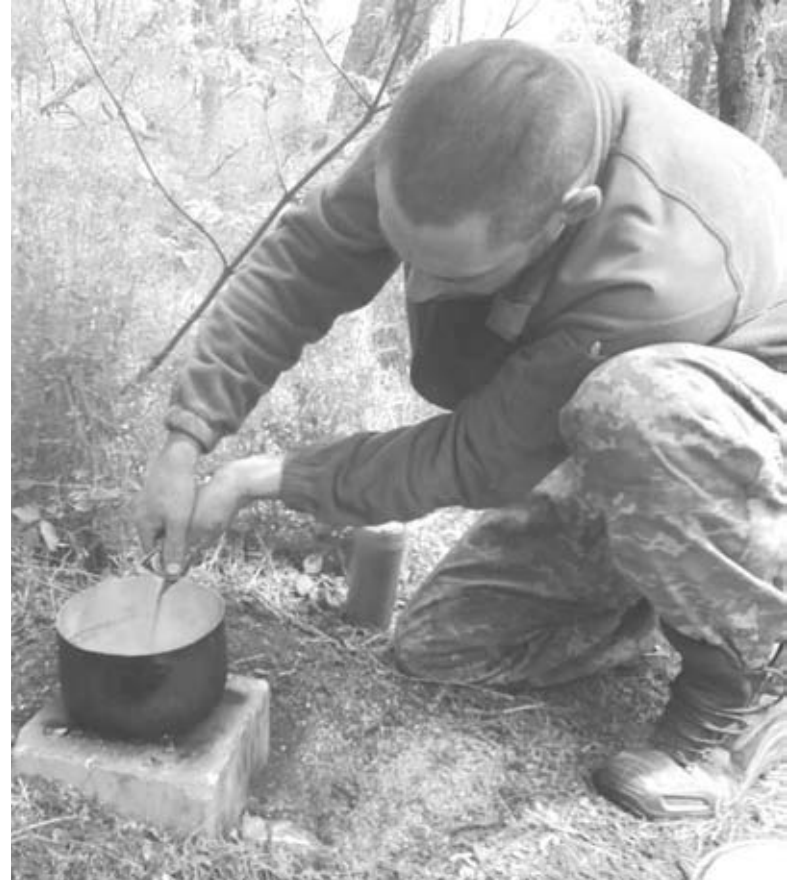
Чим більше ми придбаємо сушарок, тим краще. Скоро літо і наші волонтери насушили б у них чимало корисного

це для них дуже зручно. Вони щасливі.

У себе на сторінці Сергій зробив допис, де організував збір коштів на сушарки для овочів і фруктів, аби глухівчани могли робити побільше таких борщів.

«Уявляєте, ваші кошти працюватимуть роками на користь армії. Це сушарки для овочів та фруктів. Скоро літо, пора заготівель і наші волонтери насушили б у них чимало корисного. В Церкві Спасіння — сухофрукти. Глуховецькі освітяни — сухі борщики. Ми зможемо передавати хлопцям ще більше смаколиків», — написав Сергій.

І додав — одну для прикладу ми вже придбали завдяки Олені Нечаєвій, яку найближчим часом

Танкісти постійно маневрують. На газовому примусі тільки встигають закип'ятити воду. І цей борщ від глухівчан — це для них дуже зручно

планують передати в Глухівці. Всі закуплені сушарки поділять порівну, на фрукти та на сухі борщі.

— Попередньо замовив у магазині «Екран» 3 шт., там вони марки «Holmer» по 1810 грн. Досить об'ємні за розміром.

Після оголошення збору люди надзвичайно згуртувалися та почали переводити гроші на картки. Трохи більш як за добу, станом на ранок 18 травня, зібрали майже 13 тисяч гривень. А це майже на сім сушарок.

— Дякую всім, ви великі молодці, — каже Сергій. — Чим

більше ми придбаємо сушарок, тим краще. Перші три віддам для глухівчан, потім ще три — в Церкву Спасіння. Загалом поділю навпіл всі сушарки, які ми разом з вами купимо.

Тож давайте допоможемо волонтерам і приєднаємося до збору коштів. Нехай наші захисники смакують борщем, набираються сил та якнайшвидше здобудуть перемогу!

Картки для збору коштів
ПриватБанк 5168 7451 0016 6906
Монобанк 5375 4141 2137 5074
Сергій Сиваківський

Що в пакеті з продуктами, які роздають людям з інвалідністю?

В'ЯЧЕСЛАВ ГОНЧАРУК

В середу, 11-го травня на гарячу лінію газети «RIA-Козятин» звернувся інвалід І групи Володимир. Він чув, що людям його категорії міська рада буде надавати допомогу у вигляді продуктових наборів, але сумнівався чи така благодійна акція стосується всіх інвалідів тільки інвалідів вимушено переміщених осіб.

Того ж дня ми зателефонували до секретаріату міської ради. Там повідомили, що дана акція стосується всіх інвалідів І групи Козятинської громади, включаючи і дітей з обмеженими можливостями. Отримавши від міської ради інформацію ми передали Володимирі.

Днем пізніше він знову зателефонував, подякував сердешно за допомогу і повідомив вміст розфасованого на кілограми подарунка: +консерва 520 грамів і літр соняшникової олії.

Немолодий чоловік, перераховуючи вміст пакета, запитує:

— Борошно, цукор, олія, тушонка, —

зрозуміло. Навіщо чоловіку в літах цілий кілограм крохмалю і крупа із зерна кукурудзи? Невже в обласному координаційному штабі, звідки прийшла посилка, переконані, що люди з інвалідністю такі гурмани до киселю та любителів мамалиги після кукурудзяного буму Микити Хрущова настільки багато, що кожному інваліду треба класти в пакет. Хто проживає в приватному секторі і має господарство, в того кукурудзяна крупа не пропаде, а люди, що живуть в квартирах? — запитує наш співрозмовник.

Після виходу статті на сайті редакції нам зателефонували з міської ради і повідомили, що в пакеті гуманітарки не крохмаль, а сухе молоко. Ми зателефонували до пана Володимира і домовились про зустріч.

В його будинку разом провели дослід. В склянку води всипали дві ложки того «крохмалю». Білий порошок розчинився, ознак молочного аромату не мав, мав тільки смак молока.

Чоловіку в літах кажемо:

— Це молоко. Якби був крохмаль —

то порошок осів би на дні стакана, а так він розчинився.

Коли пенсіонер переконався, що в пакеті не крохмаль, доручив нам вибачитися за нього перед координаційним штабом.

— Сам не піду вибачатися, бо соромно. Але якби в середині пакета був перелік вмісту продуктів, то я не помилився б. Ще раз приношу свої вибачення, — сказав інвалід І групи.

Перемоги у «Паляниці»

Студенти козятинського залізничного училища взяли участь у Всеукраїнському благодійному фестивалі мистецтв «Паляниця». І посіли призові місця.

Про це повідомляють на сторінці Козятинське МВПУЗТ (офіційна група). Вихованці гуртка художньої самодіяльності (керівник Наталя Радько) показали свою майстерність. Результати конкурсу:

І місце — літературно-драматичний гурток «Епілог» у номінації «Театральне мистецтво. Художнє читання».

ІІ місце — зразковий танцювальний колектив «Колорит» у номінації «Хореографія. Народний танець і стилізація».

ІІІ місце — зразковий танцювальний колектив «Колорит» у номінації «Флешмоб».

«Кожен робить свій внесок у перемогу. Кошти, зібрані на фестивалі, направлені на потреби Збройних сил України та громадянам, які постраждали від війни», — йдеться у повідомленні.

ВІКТОРІЯ ПОЛІЩУК БУЛА ЄДИНОЮ ДІВЧИНОЮ НА ВСЮ РОТУ

Герої не вмирають! ■ Вікторія Поліщук понад усе хотіла стати десантником. Дівчину захоплювала сама ідея стрибнути з парашута і вона втілила свою мрію. Вродлива, смілива, цілеспрямована, сильна, вона витримувала те, що не кожен чоловік міг витримати. А коли рашисти пішли у наступ, стала на захист Батьківщини. Але кривава війна, розв'язана росією, обірвала життя 21-річної красуні

ОЛЕНА УДВУД

Вікторія Поліщук народилася і виросла у Збаражі. Змалечку вона захопилася військовою справою, хоча у родині нікого з військових не було. Тож навіть іграшки маленька Віка обирала для себе відповідні.

— Коли ми йшли, дівчатка купували ляльки, я їй казала: «Віко, купляй собі якусь ляльку», — згадує Наталія, мама Героїні. — Вона завжди брала пістолета або автомата. Для себе вибере і все. Ляльку вона ніколи не хотіла, не брала навіть. Машинками, пістолетами, автоматами гралася.

Перший клас Вікторія Поліщук провчилася в рідному Збаражі. Коли там школу закрили, стала ходити до Вівсників. Була старанною ученицею, вчилася на відмінно. Жодна олімпіада не проходила без неї. Та дівчина не лише сиділа за підручниками, вона любила спорт. Грала у футбол і настільний теніс. А ще цікавилася програмуванням. Тож коли закінчила дев'ятий клас, поїхала до Вінниці, вступила до технічного коледжу на IT-спеціаліста.

У коледжі, як і в школі, Віка вчилася, не покладаючи рук, отримувала стипендію. На предметі «Захист вітчизни» обганяла навіть хлопців, завжди отримувала найвищий бал одна зі всієї групи. Попри щільний графік завжди знаходила час на спорт. Хотіла і на футбол, і на теніс записатися, втім, заняття співпадали, довелося обирати щось одне. Вирішила грати в теніс. Брала участь у змаганнях, займала призові місця. Ще у коледжі був «Меридіан» — гурток із пішохідного туризму. Віка разом з іншими студентами ходила в ліс, їздила в Карпати. В «Меридіані» отримала чимало грамот і медалей.

ПЕРШИЙ СТИБОК

Ще під час навчання в коледжі, наша землячка хотіла переїхати до університету на військову спеціальність. Відмовила мама, казала, закінчиш навчання в коледжі, тоді вибереш, на кого вчитимешся далі. Після коледжу дівчина подала документи в три університети і скрізь пройшла. Свій вибір зупинила на Хмельницькому технічному університеті, де не просто потрапила на державне, а увійшла в п'ятірку перших. Пішла на ту ж спеціаль-

ність, що й у коледжі. Але від ідеї стати військовою не відмовилася.

— Вона документи завезла вже, але казала: «Я хоч і вступила, все одно хочу йти в Житомир в десантно-штурмові війська», — розповідає Наталія. — Вона вступила в Хмельницький, потім перевелася на вільне відвідування. Очно не вчилася, тому що щойно вступила, зразу пішла на службу. Каже: «Я буду на вільному відвідуванні, буду і служити, і буду далі освіту здобувати». Бо вона не хотіла йти у військовий ВНЗ, казала, що тоді просто буде вчитися, а не буде бачити нічого зсередини, як воно є насправді. Хотіла служити, пройти курс солдата.

Вікторія Поліщук мріяла стати десантником. Її захопила ідея стрибати з парашутом. Тож у серпні дівчина пройшла медкомісію, а вже у вересні призвалася до десантно-штурмових військ. Цієї осені було б рівно три роки, як вона стала військовою.

— Вона прослужила два тижні і вже зробила перший стрибок

Своєю витривалістю та цілеспрямованістю Вікторія стала справжнім прикладом для молодшого брата Андрія

з парашутом, — каже Наталія. — Спочатку треба було декілька учбових зробити, а потім три бойових з усім бойовим спорядженням: каска, бронежилет, щоб мати право одягнути на присягу червоний берет. І виходить зі 101 людини зробили цей стрибок тільки 18. І серед них лише одна дівчина. Це була Віка. Казала, що коли стрибала перший раз, не було страшно, тільки всередині як то все стислося, як піднялися в повітря. Вона навіть примудрилася себе знімати, коли спускалася на парашуті. А потім, другий раз, вже їй взагалі легко було. Вже вона не боялася, навпаки, навіть хотіла. Вона навчилася дуже швидко і правильно сама складати парашут. Бо, каже, від того, чи правильно складу парашут, залежить моє життя.

Дівчина приймала присягу 26 жовтня 2019 року. Хоч Віка і була однією з небагатьох, хто виконав стрибок із парашута, червоного берета на присягу дівчина так і не вдягнула. Усі були

Присягу Вікторія приймала 26 жовтня 2019 року. Мама подарувала їй букет білих троянд

в кашкетах, бо не всі зробили стрибок. І це її дуже засмутило.

БУЛА ВЗІРЦЕМ ДЛЯ БРАТА

Коли до 30-річчя Незалежності у Києві організували парад, наша землячка брала у ньому участь. Вона крокувала головною вулицею столиці разом із товаришами по службі. Мама із захватом дивилася на свою красуню донечку, яка марширувала в однострої та червоному береті.

— Вона дуже гарною була, як згадаю, то такі щасливі вони всі були, — каже Наталія. — Мене переповнювала гордість, що у мене дитина дівчина і таке змогла. Що вона сильна така, відважна.

Із рідними Віка бачилася рідко. Весь час навчання, весь час на полігонах. Щойно вдавалося вирватися на день-другий, їхала до Києва, де працюють мама з бабусею. Одну ніч у мами переночує, іншу в бабусі і їде назад до Житомира. Часом залишалася на довше, коли брала відпустку.

— Оце така наша сім'я вся: бабуся, я, Віка і молодший її брат Андрій, йому 14 зараз, — розповідає Наталія. — Між ними були хороші стосунки. Віка завжди дуже стежила за нього, оскільки він набагато молодший. Завжди старалася йому щось пояснити, щоб добре себе поводити. Як бувало він щось неправильно зробить, каже мені: «Мам, тільки Вікі не кажи». Він рівнявся на неї. Тата немає, то Віка у нього була завжди за приклад, тому що вона дуже відповідальна. Сама собі ставила мету і йшла до неї, як би їй не було важко, вона старалася. Їй важко було на цих навчаннях, там же фізичне навантаження, а ще ж вона як снайпер школу виживання проходила, вона ніколи не скаржилася. Казала: «Я відчуваю, що це моє. Це моє покликання. Я себе знайшла і нічого іншого не хочу».

Парад на 30-річчя Незалежності України. Дівчина брала у ньому участь

ВДРУГЕ МАЛА ЇХАТИ НА СХІД

Вікторія мала багато друзів, особливо серед товаришів по службі, а вона, між іншим, була єдиною дівчиною на всю роту.

— Спочатку там як було, «Це я з дівчиною піду на завдання?!» — казали хлопці, а потім вони вже не могли поділити Віку. Всі хотіли з нею йти, бо вона дуже була відповідальна, витривала, витримувала таке, що хлопці не могли того витримати, — продовжує мама нашої захисниці. — Дощ, болото — Віка повзе завжди. І по багато годин вона могла вилежати в засідці. Було одне навчання дуже важке, саме по її професії. До кінця не всі дійшли, але вона дійшла до кінця. Сказала: «Я повинна дійти до кінця. Це моя ціль». І травми у неї були.

У зону бойових дій Вікторія Поліщук потрапила ще до початку повномасштабного вторгнення. Вона відбула одну ротацію в зоні

проведення АТО/ООС. Отримала звання старшого солдата. На початку березня цього року мала їхати на схід вдруге. Вони з підрозділом саме були на злагожденні, коли їх застала повномасштабна війна. Вікторію відправили на Житомирщині, там дівчина загинула. Той страшний день був у понеділок, 21 березня. Віка потрапила під ворожий артилерійський обстріл. Наталія каже, село, де перебувала дочка із побратимами, рашисти бомбардували і з повітря, і обстріляли з «градів». Гатили з території Білорусі.

— Як подумаєш, що все закінчиться, але не зможеш більше ніколи ані побачити, ані обійняти, ані поговорити, — каже Наталія. — Її слова: «Мамо, в мене все добре», коли вона дзвонила, як війна вже почалася, коли мала змогу вийти на зв'язок, як вони багато означали! Вона ніколи не сказала, що їм важко, вона завжди казала: «Мамо, в мене все добре».

«МИ ЗНАЛИ, ЩО ВІТЯ БУВ В АЕРОПОРТУ. ВІРИЛИ, ЩО ЖИВИЙ»

Трагедія ■ Рашисти розбили Вінницький аеропорт 6 березня. Було багато поранених, родина Чернюків сподівалася, що Віктор у лікарні. Але коли з-під завалів летовища стали діставати тіла захисників України, серед десяти загиблих був і наш земляк Віктор Чернюк

В'ЯЧЕСЛАВ ГОНЧАРУК

Народився Віктор Чернюк у 1986 році в сім'ї залізничників. Його дитинство проходило, як у всіх дітей того періоду. Мама з татом працюють, а діти за звичним сценарієм — садочок, школа, навчання за спеціальністю, служба в армії. На військовій службі він набув спеціальності гірського стрільця. Це рід військ, до якого належать загальновійськові, артилерійські, інженерні та інші частини і з'єднання, які навчені для бойових дій у гірській місцевості.

У школі № 5, де Віктор навчався, його згадують, як надійного товариша і людину, на яку можна було покластися. Інколи він відкладав свої справи та допомагав друзям по школі.

Після школи вступив до Козятинського залізничного училища за спеціальністю слюсар з ремонту рухомого складу. Тепло про Віктора згадує директор залізничного училища Андрій Стецюк. Він помітив у хлопця

здібності до навчання і пропонував йому продовжити навчання в технікумі. Віктор скористався порадою заслуженого працівника освіти дещо пізніше. Спочатку він вирішив працювати за спеціальністю у Локомотивному депо, відслужити в армії, а вже потім пішов навчатися в технікумі.

Пізніше хлопець зустрів свою Тетяну. Віктор дуже любив дітей і сина коханої жінки прийняв, як рідного. У 2013 році пара одружилася, в наступному, 2014, у них народилася донька Вікторія.

— Тільки почалося їхнє повноцінне життя, — каже мама Героя, з якою ми зустрілися у неї вдома.

— **Галино Олександрівно, ми спілкувалися зі знайомими вашого сина, говорили з його однокласниками і сусідами, телефонували до директора залізничного училища... розкажіть нам, яким був Віктор.**

— Був дуже життєрадісним, хто запропонує грати у футбол — грав у футбол. Хтось надумав садити чи викопувати картоплю — будуть працювати в полі. Коли

вчився в школі, займався греко-римською боротьбою. На одних із престижних змагань отримав медаль за перемогу...

Тільки жити починали в окремій квартирі з дружиною і дітьми, у непоганому достатку і злагоді.

— **Ваш син на війну добровольцем пішов коли, на 3-й день широкомасштабного вторгнення?**

— Ні, — каже мати Героя. — Він два рази проходив військову підготовку ще до 24 лютого. Йому зателефонували з військкомату, і він поїхав у військову частину, а вже звідти його направили у аеропорт, де й стався ракетний обстріл. Ми з чоловіком і невісткою Танею до останнього вірили, що всі захисники аеропорту перебувають у лікарнях, але, на жаль, цього не сталося.

У Віктора Чернюка є рідний брат. Він також був на війні. Отримав поранення. Нині проходить лікування у госпіталі

ропорт, де й стався ракетний обстріл. Ми з чоловіком і невісткою Танею до останнього вірили, що всі захисники аеропорту перебувають у лікарнях, але, на жаль, цього не сталося.

— **Син вам часто телефонував?**

— Часто дзвонив, а останній раз третього числа. Ми знали, де він. Він сам телефонував, коли у нього була така можливість. На ту пору на Вінниччині було багато диверсійно-розвідувальних груп противника. Любив він нас, батьків, дружину, а дітей дуже любив. За них він запитував з самого початку розмови. Тепер

Віктор з дружиною Тетяною та донечкою Вікторією. Нині доні вже сім років і їй дуже не вистачає батька

немає батька у дітей. Вони сильно переживали і невістка Таня забрала їх із собою до Чехії. Поки у нас війна, вона не хоче, щоб діти чули навіть рідкісні ракетні вибухи.

— **Галино Олександрівно, а як утворилася ця чудова сім'я, пам'ятаєте?**

— Не пам'ятаю. Навіть після армії син із друзями не покидали дитячі забави. Купили приставку і нею грали всі гуртом. Дітей завжди була повна хата. Як вони познайомились, мені невідомо. Нам з чоловіком сказали, що мають розписатися і було

то в 2013 році. Жили невістка з сином дуже добре, у них навіть був день народження в одному місяці. У неї 3 вересня, а в сина 10-го. То вони відмічали 10 числа день народження обох. У червні Вікі буде 8 років, то на день народження внучки Таня приїде в Козятин.

— **У вас крім Віктора є ще діти?**

— Є ще один син, він також на війні. За нього також душа болить, він отримав поранення і знаходиться на лікуванні в госпіталі, — сказала на завершення нашої розмови мама двох синів, двох захисників України.

Чому в Козятині і ближніх селах чути вибухи?

ОЛЕНА УДВУД

Останні декілька днів мешканці міста і колишнього району стали говорити про те, що їм чуються вибухи та постріли. Про це запитували і на нашому телеграм-каналі. Багатьох людей ці звуки неабияк напорохили. І це не дивно, адже у мирний час ми спокійнісінько ставимося до того, що Козятин — місто досить таки гамірне — то поїзди їдуть, то формують рухомий склад, але зараз, у час повномасштабної війни, ми стали звертати увагу навіть на звуки роботи залізниць. Тож природно, що ті козятинчани, які чули постріли і вибухи, злякалися.

— Ми вранці у вівторок прокинулися, було чути декілька вибухів, — розповідає Ірина. — І це при тому, що повітряної тривоги не оголошували. Діти мої полякалися.

Ситуацію роз'яснив Олександр Пузир, заступник голови Хмельницької районної державної адміністрації. Він записав з цього приводу відеозвернення, яке опублікував на своїй сторінці у Фейсбук 13 травня. Ролик адресували мешканцям Хмельницького району, особливо тим, хто живе у Козятинській, Глуховецькій, Махнівській та Самгородоцькій громадах.

— Останнім часом на мою адресу надходить дуже багато повідомлень, дзвінків, пишуть у фейсбуці, звертають увагу на постріли та вибухи, які відбулися, як пишуть, за останній тиждень, — сказав

Олександр Пузир. — Хочу звернути увагу, що всі постріли і всі вибухи відбулися в рамках проведення офіційних навчань, які затверджуються військовим керівництвом.

Заступник голови РДА закликав людей не панікувати і звертати увагу на повідомлення офіційних джерел — сайту Вінницької обласної військово-цивільної адміністрації, сторінки очільника Вінницької ОВА Сергія Борзова, сайту Хмельницької районної державної адміністрації. А також наголосив на тому, що інформацію можна обговорювати лише після того, як її оприлюднять офіційні джерела.

— Не потрібно придумувати міфи про потрапляння ракет у дитячі садочки чи у якісь підприємства, в тому числі і залізниця, — сказав Пузир. — Не придумуйте інформації про майбутні обстріли, наприклад, залізничних підприємств. Ще раз наголосую — є офіційні сторінки, беріть інформацію з них. Ситуація в цілому по району під контролем. Слава Збройним силам України!

Ми зв'язалися з Олександром Пузирем і уточнили, чи навчання вже закінчилися. Він повідомив, що навчання тривають. Тож якщо вам почуються звуки вибухів чи пострілів, не впадайте в паніку. Водночас закликаємо читачів серйозно ставитися до сигналів повітряної тривоги і дотримуватися правил, які вбережуть життя — ховатися в укриття чи використовувати метод двох стін.

Наш Артем Лавровський — герой Маріуполя

В'ЯЧЕСЛАВ ГОНЧАРУК

У неділю, 15 травня, на центральній площі нашого міста пройшов спільний молебень у пам'ять загиблого на війні з російським окупантом Артема Лавровського. Віддати шану захиснику України, захиснику Маріуполя і металургійного комбінату прийшли керівництво міста, друзі Артема, рідні і прості козятинчани.

Що таке Маріуполь і Азовсталь знають не тільки в Україні, а й за межами нашої держави. У Маріуполь будуть їздити зарубіжні делегації, про захисників Маріуполя і металургійного комбінату зараз пишуть в газетах і будуть писати книжки. Нам брехливий «старший брат» не дає з поля бою забрати тіла наших героїв. Артема неможливо привезти з Маріуполя, тому йому віддавали шану в молитві.

Разом з тим молилися за сили та здоров'я усіх тих, хто зараз на фронті воює за наше майбутнє.

Відкрила мітинг-реквієм начальник відділу Козятинської культури Світлана Рибінська. Вона коротенько розповіла про життя і біографію воїна-героя і передала слово святому отцям. Священники Православної церкви України настоятель храму святого Іллі Роман Масира, настоятель храму Покрови Пресвятої Богородиці отець Василь Влізло та священник Української греко-католицької церкви Антон Борис в молитвах віддали шану загиблому козятинчанину Артему Лавровському. По-

тім святі отці звернулися до Всевишнього за мир в Україні, за сили і здоров'я воїнів у спільній молитві.

Віддали шану герою-козятинцю пастор церкви спасіння, міський голова Тетяна Єрмолаєва та завуч школи № 2, де навчався хлопець.

Після виступу педагога, традиційно взявши за руки, прочитали «Отче наш».

Після завершення мітингу шану за загиблим захисником України присутні на площі стали підходити, щоб виразити слова підтримки мамі Героя. Мама розповіла, що її син мав в травні повернутися із строкової служби додому. Та в перший день війни всі воїни їхньої військової частини вирушили захищати Маріуполь і їх розмістили на металургійному комбінаті. В своїх телефонних дзвінках син заспокоював матір, казав «ми тримаємося».

Ми ще зустрінемося з мамою Артема і напишемо окремий матеріал про Артема. Громада має знати і пам'ятати про своїх Героїв

«Я ХОЧУ БЕЗКОШТОВНО СТРИГТИ ДІТЕЙ З ІНВАЛІДНІСТЮ»

Приклад ■ Інна П'ясецька не перший рік займається волонтерською діяльністю. Жінка працює перукарем і у вільний від роботи час стригла дорослих, які мають інвалідність. Згодом вдруге стала мамою і волонтерство відійшло на другий план, але зараз вирішила повернутися до цієї справи знову і тепер має на меті стригти безкоштовно дітей з інвалідністю

ОЛЕНА УДВУД

Козятинчанка Інна П'ясецька понад десять років працює перукарем. Позитивна, відкрита до спілкування, активна, вона ніколи не сидить без діла. Виховуючи двох прекрасних дітей (старшу донечку і маленького синочка), вона встигає ще й працювати. Ми познайомилися три роки тому, коли Інна вирішила стати волонтером. Тоді вона почала безкоштовно стригти людей з інвалідністю.

Одного дня до перукарні, де на той момент працювала героїня нашої історії, завітала жінка, попросила постригти. Як це завше буває, розговорилися. Так Інна дізналася, що її клієнтка має дорослу дочку, у якої інвалідність. Інна запропонувала наступного разу прийти з дочкою і сказала, що постриже її безкоштовно. Згодом клієнтка таки привела до перукарні дочку, Інна її постригла, все пройшло чудово, жінка залишилася в захваті. Тоді козятинчанка й подумала,

чому б не стригти безкоштовно людей з інвалідністю, адже пенсію вони отримують мізерну і коштів на все не вистачає, а мати гарну зачіску хоче кожен.

Про цю благодійну акцію писали і місцеві, і обласні газети. Знімали навіть сюжет на 1+1. І своїм прикладом Інна надихнула інших людей також робити подібну справу.

— Після того, як вийшов той сюжет, люди у багатьох містах стали підхоплювати цю ідею, — каже козятинчанка. — Я читала коментарі під відео і там багато про це писали.

Спершу один, потім два, згодом в Інни П'ясецької з'явилися постійні клієнти. Перший час люди не вірили, що стрижка дійсно безкоштовна, приходили і перепитували. Згодом жінка стала стригти і підопічних територіального центру.

— Я прийшла туди спочатку як волонтер, — розповідає Інна. — Сказала, що хочу стригти людей. Пізніше вони мене взяли на роботу. Я і в самому терцентрі стри-

гла, і додому до бабусь ходила. Мені подобалася ця робота. Але потім я дізналася, що вагітна. І на роботі мене скоротили. А ще й коронавірус цей почався. А не всі люди одразу зізнаються, що підчепили ковід. Був один випадок, я вже вагітною прийшла до однієї жінки, щоб постригти, її не було вдома, відчинив її чоловік, він німий. Ввечері я дізналася, що за день до цього цю жінку поклали з важкою формою ковіду в лікарню. Я так злякалася! Я ж там і за ручку дверей бралася. Боялася і за себе, бо ношу під

Про першу благодійну акцію знімали навіть сюжет на 1+1. Своїм прикладом Інна надихнула людей робити подібну справу

серцем дитину, і боялася не заразити нікого з рідних, але все обійшлося.

Минув час, Інна вдруге стала мамою, народила чудового хлопчика. Волонтерство відійшло на другий план, але улюблену роботу жінка так і не змогла покинути. Завжди коли мала вільну хвилину, приходила до перукарні і брала клієнтів на стрижку. Зараз синочок вже трішки підріс і молода матуся вирішила повернутися до волонтерської діяльності. Тепер вона хоче безкоштовно стригти дітей з інвалідністю.

— Я давно про це думала, — зізнається Інна. — Таких дітей у нашому місті багато, мені їх

Інна П'ясецька — професійний майстер-перукар. Вона працює у цій сфері понад десять років

дуже шкода. І у нас немає в Козятині навіть жодного закладу, де їх можуть постригти безкоштовно. Так, у нас є терцентр, але я питала, там тільки дорослі. У нас є «Промінь», де діти з інвалідністю проходять реабілітацію і там з ними займаються надзвичайні люди, Емілію Гонтар я сама добре знаю, вона була моїм логопедом. Але у «Про-

мені» не надають безкоштовні перукарські послуги. Я раніше ходила до знайомої, стригла її дитину. У неї син має епілепсію і проблеми із розвитком. Таким дітям теж потрібен догляд за собою. І не має значення, скільки їй років — три чи шістнадцять, це все одно дитина. Нам потрібно робити добро, особливо зараз.

Під час війни у козятинському РАСЦі одружилося 103 пари

АНАСТАСІЯ КВІТКА

Спеціалісти Козятинського відділу державної реєстрації актів цивільного стану у Хмельницькому районі Вінницької області за період воєнних дій в Україні провели 103 державні реєстрації шлюбу.

Серед одружених — вимушені переселенці, мешканці нашої територіальної громади, військовослужбовці ТРО, ЗСУ, працівники поліції.

Про це повідомляє Козятинський відділ ДРАПС у Хмельницькому районі Вінницької області.

Також провели дві державні реєстрації шлюбу за відсутності нареченого — військовослужбовця (відповідно до Постанови КМУ № 213 від 07.03.2022 «Деякі питання державної реєстрації шлюбу в умовах воєнного стану»).

«14 травня 2022 року поєднали свої серця мешканці нашої громади Петро та Наталія! Прийміть щирі вітання з нагоди цього чудового свята», — йдеться у повідомленні.

Одна з пар, що одружилися під час війни. Петро та Наталія стали подружжям 14 травня

Нагородили орденом

АНАСТАСІЯ КВІТКА

Старший солдат Ігор Миронович Коломійчук нагороджений орденом «За мужність» III ступеня. Про це йдеться у Президентському Указі від 26 квітня: «за особисту мужність і самовіддані дії, виявлені у захисті державного суверенітету та територіальної цілісності України, вірність військовій присязі».

Відомо, що Ігор Коломійчук

був учасником АТО, потрапив до зони бойових дій під час перших хвиль мобілізації, пройшов кілька ротаций. То ж не міг стояти осторонь, коли російська федерація зважилася на повномасштабну війну проти України і знову взявся за зброю.

Вітаємо та пишаємося нашим мужнім захисником. Бажаємо якнайшвидше живим та здоровим повернутися з перемогою до рідного дому.

«НІХТО НІКУДИ НЕ ТІКАЄ. В ТЕРОБОРОНІ НАСТРІЙ БОЙОВИЙ»

На фронті ■ Місто Ізюм від 2 квітня перебуває в тимчасовій окупації російськими військами. Рівно місяць, як під Ізюмський напрямок була направлена тероборона з Вінниці, а в її складі наш земляк із Махаринець Сергій Бенедичук

В'ЯЧЕСЛАВ ГОНЧАРУК

Про Ізюмський напрямок говорять в Україні щодня. Трохи більше місяця Ізюм тримався та серед майже 50-тисячного міста знайшовся один зрадник, який показав російським катом погано укріплену ніким не прикриту ділянку дороги. Якраз тою дорогою в місто зайшла армія гвалтівників і мародерів. З тих пір славетний Ізюм став плацдармом для наступу російських військ на Луганському та Донецькому напрямках. Для підсилення оборони на Ізюмському напрямку була направлена батальйонно-тактична група з нашого обласного центру, в якій воює наш земляк фермер з Махаринець Сергій. Журналіст з Вінниці Юрій Басюк, який також служить у теробороні, записав відео інтерв'ю із Сергієм Бенедичуком, у якого тепер позивний за видом його діяльності у мирний час — Фермер.

Перше питання журналіста до начальника штабу зведеного батальйону Вінницької тероборони Фермера, де його застала війна і як поставилися рідні, що він вирішив повернутися до служби у війську?

— 24 лютого я був вдома, у місті Вінниці, зі своєю сім'єю. Коли

наші так звані сусіди стали обстрілювати наші міста ракетами, я прийняв рішення, що маю прийти до командування і запропонувати свій досвід, який я маю, а маю я його не мало. За плечима миротворця місія в Африці. Війна в колишній Югославії, а також досвід, набутий у зоні АТО.

Родина моя завжди мене підтримує і знає, якщо я вирішив, то це потрібно державі і кожній українській сім'ї. Ми маємо боронити нашу державу, не зважаючи чи це Вінницька, Донецька чи Луганська область. Пам'ятаєте приказку — якщо дати вкусити палець, то руку намагатимуться відкусити по локоть. Тому ми робимо все можливе тут, щоб не пішла армія загарбників, гвалтівників і мародерів на поріг наших матерів, жінок і дітей.

Вже місяць як вінницька тероборона в складі двох славетних бригад воює на передових позиціях, що ви можете сказати про бійців, що вам вдалося зробити в стримуванні противника?

— Нам дуже пощастило, що ми потрапили в ряди відважних бригад, які мають по людяному добрих та професійних командирів. Вони накреслили нам умовно сектор нашої оборони і ми

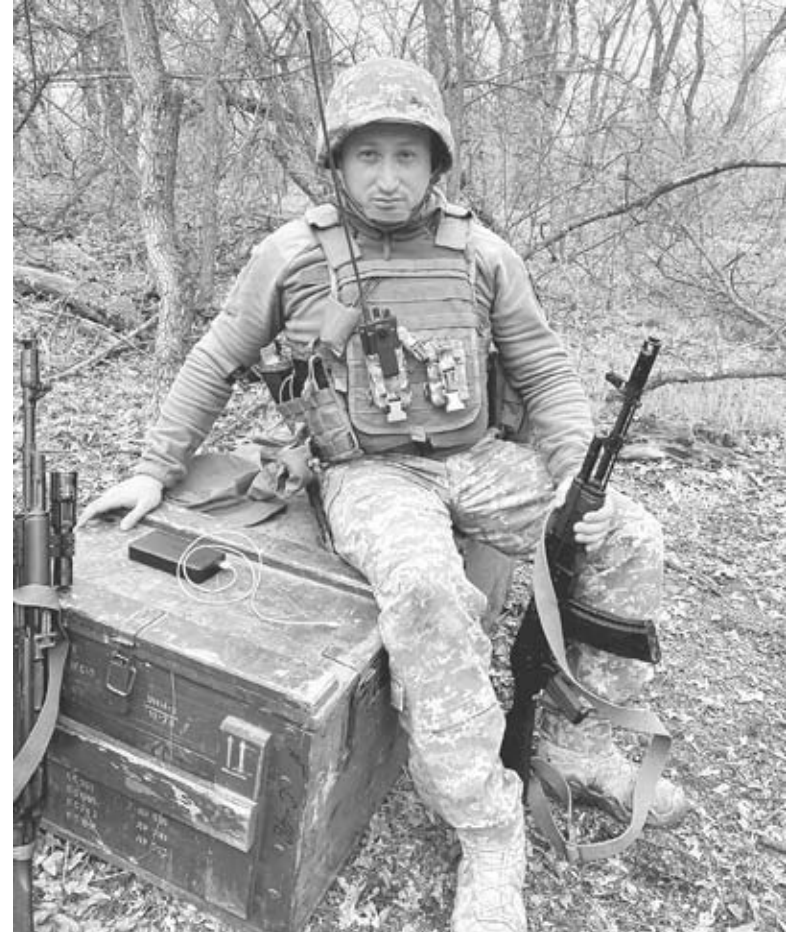
тримаємо наші рубежі. Ще хочу сказати, що з перших днів ми тут жодного метра землі ворогу не віддали. А противник, скільки не робив вилазки на наші позиції, отримував по зубах і з великими втратами повертався на позиції, які займав раніше. Наші вінницькі хлопці по всьому периметру не дають окупантам прориву.

Це правда, що батальйон з Вінниччини вважається тут щасливим? Тому що з вашою появою на передових позиціях ворог був зупинений, і більше того, веде з окупантом невеликі контратаки?

— Щасливий той, хто стратегічно перемагає. Якщо військовослужбовці нашої славетної бригади тримали оборону і тільки відбивали наступ, то завдяки

«Вони іноді, щоб виконати наказ, стріляють по полях пшениці та лісосмугах. Нам навіть добре, що вони безтолкові»

тому, що тероборона заняла позиції для оборони на відведеному рубежі. Бригада, до якої ми приєднані, має змогу не тільки оборонятися, а й йти в контрнаступ. Наші військові на цих рубежах навіть збільшили свої потужності. Ми прикриваємо наших військових на тій самій лінії, що й вони. Ми поєдналися з бригадами ЗСУ і спільно тримаємо оборону. Ходили чутки, що хтось з тероборони тікає. В кожній сім'ї є якісь недоліки, але на нашому напрямку ніхто нікуди не тікає. В тероборони

Сергій зараз на фронті. Після війни, каже, повернеться до фермерської справи

настрій бойовий, ми тільки чекаємо наказу від командування, щоб іти у наступ. Противник перед нами деморалізований і не бажає прямого зіткнення. Їм їхнє командування дає боекомплект і ставить задачу вистріляти весь арсенал зброї за добу. Вони іноді, щоб виконати наказ своїх командирів, стріляють по полях

пшениці та лісосмугах. Нам навіть добре, що вони безтолкові.

Чим будете займатися після парад перемоги?

— Якщо державі потрібно буде, щоб я був військовим, я буду військовим. Якщо чесно — моя душа більше лежить до аграрного сектору, — сказав майор Бенедичук.

Дефіцит пального не зникне ще довго. Що чекає водіїв найближчим часом?

ВАЛЕРІЙ ЧУДНОВСЬКИЙ

Черги до заправок та нулі на стелах АЗС — з таким зіткнулися українці з початком війни. За короткий час нестачу частково подолали, але у квітні дефіцит вдарив ще з більшою силою.

Причини, в цілому, зрозумілі: це війна, в роєю, перекуття основних магістралей постачання, бомбардування українських НПЗ. А от терміни, через скільки часу бензину і дизелю буде вдосталь всім — постійно переносяться.

Міністерка економіки Юлія Свириденко, «голос» Кабміну в бензиновому питанні, висловила, що паливну кризу вдасться подолати за тиждень. Згодом — до середини травня.

Після завершення й цього терміну в уряді припинили оголошувати терміни подолання дефіциту, наголошуючи на тому, що Кабмін «робить все, що можливо, аби забезпечити внутрішній ринок паливом».

Керівник консалтингової групи

«А-95» Сергій Куюн прогнозує, що дефіцит бензину до кінця травня стане менш відчутним.

«Навряд чи зникнуть обмеження, але вони будуть не такими суворими. У червні нас чекає новий виклик — жнива, але й до того часу має покращитись постачання за декількома напрямками. В цілому до серпня має запрацювати нова система постачання», — написав на своїй фейсбук-сторінці Куюн.

Сергій Куюн у дописі на своїй фейсбук-сторінці аналізує проведену Кабміном роботу. Бо, крім ухвалення вищої вартості палива, українські посадовці провели перемовини з європейськими колегами.

«Першопричина всіх подій навколо пального полягає у нестачі постачань. Внутрішнє виробництво зруйновано, запаси розбиті або вичерпані. Вимушені будувати нову систему забезпечення через європейський кордон, — пише Сергій Куюн. — Минулого тижня делегація з українських трейдерів і чиновників вирушила

у Варшаву на зустріч з представниками влади та бізнесу Польщі, Румунії та Німеччини. Там всі почули, що в Європі транспортна інфраструктура потребує трансформації».

Сергій Куюн зауважив, що аби наповнився ринок пального в Україні, потрібен час. І, на його думку, зняття держрегулювання вартості бензину і дизелю, просто зараз, тільки нашкодить.

«Є багато закликів до скасування держрегулювання. Мені було важко повірити, але сам чув, як по телевізору про це заявила Юлія Тимошенко, — пише фахівець. — Логіка зрозуміла: злет цін до 60–70 грн/л приб'є попит, припинить спекуляції з перепродажем пального та забезпечить вільний продаж. Але треба зрозуміти, що в таких цінах буде 100% прибутку, який між собою розділять оптовики та АЗС, ніяк не допоможе постачати більше».

Сергій Куюн розмірковує, що подібні речі вдарять не тільки по добробуту українців, а й взагалі по відносинах з європей-

ськими трейдерами. Мовляв, коли закордонні постачальники та перевізники побачать таку лібералізацію, то додатково збільшать тарифи на паливо.

Тож керівник консалтингової групи «А-95» підкреслив, що постачання пального з ЄС буде зростати активніше, коли бензин і дизель почнуть доставляти ще й залізницею.

«Так, спекуляції по 60–70 грн/л будуть тривати, якщо уряд посправжньому не перейметься контролем. Тільки справжнім, а не перевіркою чеків, які спекулянти взагалі не видають, — пише чоловік на своїй фейсбук-сторінці. — Постскриптум. Якщо там комусь дискомфортно без бензину, згадайте про наших хлопців на фронті, воно одразу попустить».

БУРЯКИ НЕ СІЯЛИ, ЗАТЕ ЗБІЛЬШИЛИ ПЛОЩІ ПІД ЯЧМІНЬ

Засіялися ■ Щороку посівна кампанія має свої особливості та виклики. Але усі вони й близько не зрівняються з тими, що постали перед аграріями цієї весни, під час широкомасштабного вторгнення російських військ на українські землі. Як пройшла цьогорічна посівна — розповіли в аграрній компанії «Сігнет центр»

В'ЯЧЕСЛАВ ГОНЧАРУК

Колективу «Сігнет» до роботи у воєнний час довелося пристосовуватися, зокрема, дещо змінити структуру посівних площ, аби провести посівну кампанію на високому технологічному рівні. Попри все, компанії вдалося повністю засіяти весь земельний масив, а це 29 тис. га, що знаходяться у Житомирській та Вінницькій областях.

— **Чим посівна 2022 відрізнялася від посівної у мирний час?**

— На початку сезону польових робіт нам довелося суттєво змінювати плани щодо посіву та технологій вирощування сільськогосподарських культур, враховуючи вже наявні матеріальні ресурси та можливість придбання додаткових. Рішення по зміні структури посівних площ узгоджувались також із можливістю здійснити посівну кампанію наявною в господарстві технікою без додаткового її придбання, забезпечити високу якість проведення всіх технологічних операцій, — розповідає заступник директора з рос-

линництва «Сігнет центр» Юрій Борідченко.

— Посівна кампанія у нас розпочалась 22 березня та завершилась 11 травня. Розпочинати посівну було досить складно, проте з кожною наступною культурою ми працювали все краще і більш злагоджено, — додає заступник регіонального директора з рослинництва Микола Журавель. — Цьогоріч у «Сігнет» було збільшено площі посіву ярих зернових культур — ячменю та ярої пшениці, щоб диверсифікувати ризики по строках збирання врожаю. У компанії також відмовилися від посіву цукрових буряків.

— **А тих площ, що засіяли під цукровий буряк, вистачить війську на чай?**

— Цукру вистачить не тільки на чай. Вирощування цукрових буряків в умовах війни пов'язано зі значними ризиками не отримання кінцевого продукту. А саме відсутність енергоносіїв для переробки коренів на заводі, можливі ризики руйнації заводу діями агресора та ін. Ми подвоїли площі посіву сої, адже культура не потребує додаткового

«Сігнет центр» повністю завершив посівну 11 травня. Засіяли 29 тис. гектарів

мінерального живлення, особливо азотного. Площі під соняшником збільшили більше ніж у два рази. Дана культура не потребує високих норм азотного живлення, а витрати на сушку урожаю значно менші, ніж для кукурудзи. Площі посіву кукурудзи було зменшено на 40%, — розповідає Юрій Борідченко.

— **Що вдалося цього року зробити краще, а з чим у вас виникли труднощі?**

— Посівна основних наших культур — соняшника, кукурудзи та сої пройшла, як і щороку, без особливостей. Цьогоріч посів

сої навіть пройшов оперативніше і згуртованіше, ніж у минулі роки. Система напрацьована протягом 10 років, персонал навчений та з досвідом. Потрібно було лише не розслаблятися. Попри всі виклики, ми максимально дотримали технологію посіву. Були повністю забезпечені насінням. ЗЗР частково було закуплено раніше, в період війни докупити було більш складно, та все ж ми впорались із поставленим завданням, щоб Україна не тільки була сама з хлібом, а й виконувати експортні зобов'язання. Посівна кампанія

2022 відбулася за військовими стандартами. Працівники агрохолдингу, які брали участь у посівній кампанії, зробили все на високому рівні, великих поломок у роботі техніки у нас не було. Варто розуміти, посів — це не сформований результат, а лише 30% успіху. Надалі у нас велика робота по догляді за посівами. Проте з такою командою професіоналів не страшно долати будь-які виклики. Всі розуміють, що за ситуація в країні, працюємо дружно та згуртовано, — підсумував посівну-2022 Микола Журавель.

Шукали зброю, а знайшли приховану гумдопомогу

АНАСТАСІЯ КВІТКА

Мешканець Калинівки зберігав у власному гаражі бойову гранату Ф-1, запал до неї та понад 100 набоїв калібру 5,45 мм. Під час вилучення зброї поліцейські виявили значну кількість гуманітарної допомоги, більшу частину якої чоловік не скерував за призначенням.

Начальник відділення поліції № 1 Хмельницького районного управління поліції Володимир Олексюк розповідає, що інформацію про причетність 49-річного правопорушника до незаконного зберігання зброї поліцейський офіцер громади отримав від місцевих жителів.

— Під час проведення процесуальних дій інформація підтвердилася. Поліцейські спільно з Хмельницькою окружною прокуратурою вилучили у чоловіка бойову гранату Ф-1, запал до неї та 119 набоїв калібру 5,45 мм, а також гуманітарну допомогу. Зі слів правопорушника, частину допомоги тиждень тому він надіслав

до Донецької області, а іншу — з невідомих причин продовжував зберігати в гаражному приміщенні, — кажуть у відділі комунікації поліції Вінницької області.

Правопорушника освідували у місцевому медичному закладі. Результати досліджень показали наявність у чоловіка алкогольного та наркотичного сп'яніння.

Вилучене направили на експертизу. Зловмисник затриманий та перебуває в ізоляторі тимчасового тримання.

Слідство розпочало досудове розслідування за статтею 263 Кримінального кодексу України (незаконне поводження зі зброєю, бойовими припасами або вибуховими речовинами). Правопорушнику загрожує до 7 років позбавлення волі.

За фактом виявлення нескерованої за призначенням гуманітарної допомоги проводиться перевірка, за результатами якої буде прийняте відповідне рішення.

Висадили дерева

Спільним зусиллями більше 200 плодкових дерев (яблуні, груші, сливи, вишні, черешні, персики та алича) висадили біля ФАПу, дитячого майданчика, церкви та приміщення старостинського округу.

«Щиро вдячні підприємцю Гульняку Петру з Чернівець-

кої області за надані нашому Сокілецькому старостинському округу дерева! Дякуємо вам за вашу щедрість та доброту. Наступної весни нові дерева будуть радувати громаду буйним цвітом та плодами», — йдеться на сторінці Козятинської ТГ.

СТВОРЯТЬ ДИЗАЙНЕРСЬКІ СУМКИ, ЩОБ ДОПОМОГТИ УКРАЇНЦЯМ

Екологічно і патріотично ■ У Козятині започаткували арт-проект, якого місто ще не бачило. Дванадцять художниць вручну розпишуть фарбами шопери. Екосумки продадуть, а за виручені кошти заправлять машину, яка доставить гуманітарну допомогу для мешканців сіл, що перебували під окупацією рашистів

ОЛЕНА УДВУД

У Козятині діє громадська організація «Краплина турботи». Від початку повномасштабного вторгнення її учасники активно волонтерять — допомагають нашим мужнім воїнам та українцям, які були змушені покинути свої домівки через війну. У квітні «Краплина турботи» отримала гуманітарний вантаж з Німеччини. Його привезли для переселенців, які знайшли прихисток у Козятині та селах колишнього Козятинського району.

— Люди вклали свої гроші, близько тисячі доларів витратили тільки на бензин, тому що автомобіль їхав декілька днів, — розповідає Тетяна Мішук, керівник ГО «Краплина турботи». — Ми вже його роздали людям і виникло питання, як доставити гуманітарний вантаж знову. Паливо подорожчало, у нас в Козятині назбирався важкий вантаж, який ми планували відправити на Київщину, і зупинилося все, тому що пального немає. Його можна дістати, але потрібно заплатити чималі гроші. Я міркувала, що

можна такого придумати, де б взяти кошти. Просто просити у людей не хотілося, хотілося їм щось віддати.

Так і виникла думка створити дизайнерські екосумки. Сама ідея, каже Тетяна, зародилася ще задовго до повномасштабної війни, але події, що відбуваються в нашій країні нині, трохи її трансформували. Відтак взялися за реалізацію. На прохання Тетяни майстриня Олена Дашенко безкоштовно пошила 15 шоперів.

— Така торбинка цінна, — пояснює Мішук. — По-перше, це екологічно. По-друге, це зараз дуже модно. Нам хотілося, щоб вони були по-справжньому особливими. А оскільки зараз популярно розписувати речі спеціальними фарбами, то закупили різні кольори для створення шедеврів. Залишилось тільки знайти майстрів, які це зможуть втілити в життя.

ЩО ПЛАНУЮТЬ ЗОБРАЗИТИ

Тетяна Мішук спільно з Вікторією Хоманець зібрала команду творчих людей, які зараз працюють над дизайном шоперів.

«Хочеться зібрати якомога більше»

Екосумки наразі готуються. Деякі учасниці вже завершили свій дизайн. І повірте, там без перебільшення справжні шедеври.

— Хочеться в цей складний час створити щось світле та прекрасне і цей проект саме такий — світлий, добрий та надихаючий, — ділиться враженнями Тетяна Мішук. — Він об'єднав багатьох людей! Чекаю з нетерпінням на кожну роботу.

Це як новонароджені діти. Вони усі будуть різні, але такі особливі, наповнені любов'ю та одним бажанням — перемоги.

Щойно усі шопери будуть готові, організатори акції проведуть лотерею та аукціон, на яких розіграють дизайнерські екосумки від наших талановитих козятинчанок. А виручені гроші спрямують на благодійність.

— Ми збираємо кошти на закупівлю палива, для того, щоб відправити гуманітарний вантаж у села, які були під окупацією, — каже Тетяна. — Звичайно, мені хочеться якомога більше зібрати, 20 тисяч, 25, 30. А якщо буде ще більше, це взагалі класно, тоді можна буде продуктів закупити. Ще у нас є запити від військових на літній одяг та взуття.

Дизайнерські екосумки вже готуються. Кожна з них буде унікальною і неповторною

Це — 12 художниць. Більшість із них козятинчанки, та є й одна дівчина, яка тимчасово переїхала до нашого міста на час війни. Усі вони із різних сфер — це не лише професійні художниці, а й журналістки, школярки, студентки і просто творчі особистості.

Наймолодшій учасниці 12 років. Її звуть Юлія Вакар. Вже три роки вона опановує живопис у Дитячій школі мистецтв, а нещодавно, буквально за кілька днів до початку вторгнення рашистів, дівчинка почала ходити

на вокал до Центру дитячої та юнацької творчості. Дизайн своєї сумки юна художниця вже продумала.

— У мене буде посередині серце, а по боках руки, які його тримають, — каже Юлія. — Цей малюнок символізує те, що люди люблять Україну, підтримують її і ніколи не покинуть.

Ще одна учасниця — журналістка і поетеса Леся Кесарчук. Дівчина запланувала написати на шопері з одного боку рядки з власного вірша, а з іншого зобразити калину.

— Зараз дуже популярна пісня «А ми тую калину підіймемо», це як другий Гімн, — пояснює свій вибір Леся. — І це найпростіше, що я можу намалювати.

Майстриня Наталка Баштова, яка не лише пише картини, а й виплітає гerdани та займається рукоділлям, розробила дизайн сумки в етностилі. Жінка зобразить ляльку-мотанку — традиційний оберіг для України. Такий вибір не спроста — останнім часом Наталка захопилася ви-

готовленням ляльок-мотанок.

— З давніх-давен українські жінки були не просто трудівницями і жінками, які народжують дітей, вони були берегинями, — пояснює Баштова. — Вони берегли свою сім'ю, своїх дітей, своїх чоловіків молитвами і лялька-мотанка була одним із культових оберегових предметів. Вона мотався за певними правилами. Лялька-мотанка була перепусткою, наприклад, на українські вечорниці. Коли хворіла дитина, теж певний вид ляльок-мотанок мотався. І на даний час лялька-мотанка як символ нашої української душі, душі української жінки і символ оберегу для всієї країни. Вона дуже близька до серця і я думаю, якщо торбинка з лялькою-мотанкою буде в руках людини, яка любить свою Батьківщину, вона буде натхненням ще для тих, хто буде бачити цю торбинку. Посмішка, віра в перемогу і напевно цей стан непереможності в душі також допоможе нашим хлопцям звільнити нашу країну.

На концерті зібрали допомогу для воїнів ЗСУ

В'ЯЧЕСЛАВ ГОНЧАРУК

У селі Пляхова Глуховецької територіальної громади провели благодійну акцію на підтримку Збройних сил України. Організовувала захід філія центру культури та дозвілля села Пляхова за участі артистів Глуховецького будинку культури. А пройшла вона на площі біля місцевого будинку культури.

На концерт прийшли багато любителів вокалу, щоб послухати своїх улюбленців та людей, які в захваті від стійкості та героїзму наших воїнів і готові поділитися з ними останнім.

Під час концерту було зібрано 3 тисячі 686 гривень. На ці гроші організатори акції мають придбати товари, необхідні для військовослужбовців та продуктові набори для них, які вони через волонтерів мають доставити воїнам ЗСУ.

У концертній програмі взяли участь ансамбль української пісні філії центру культури та дозвілля Пляхова співочий колектив «Відродження» із солісткою Тетяною Поліщук. Зразковий, аматорський колектив народного та бального танцю «Подільський вітерець» Глуховецької селищної ради. Народний аматорський жіночий гурт

«Душі криниця» із солістками Людмилою Шимон та Анастасією Костюк. Ансамбль української пісні «Добряни» із солістом Юрієм Побережником. Окрасою благодійної акції був виступ вокального колективу «Берегині» із солістками-вокалістами — Юрієм Побережником, Людмилою Шимон, Анастасією Костюк та трубачем Іллею Баковецьким.

Після завершення концертної програми хтось з присутніх сказав: «Браво воїнам ЗСУ і нашим артистам! Перемога буде за нами!» Вокалісти відповіли: «Слава Україні! і Слава нашим захисникам».

Солістка колективу «Відродження» Таня Поліщук

ТРАНСФОРМАТОРНУ ПІДСТАНЦІЮ ПЕРЕТВОРЮЄ НА АРТ-ОБ'ЄКТ

Краса поряд ■ Сова, дрізд і незвичайна пташка з пухнастим хвостом — такі малюнки прикрашають стіну трансформаторної підстанції в дворі однієї з багатопверхівок. Над муралом працює козятинчанин Олег Скачко. Ми застали митця за роботою і розпитали його про усі тонкощі

ОЛЕНА УДВУД

Олег Скачко — козятинський художник. Цікавість до живопису відчув ще із зовсім юних літ — тоді вперше взяв до рук пензля і почав малювати.

— Я все життя займаюся творчістю, — всміхається митець і за секунду додає. — Із перервами. Почалося все з дитинства. Як дитина малює? Побачив щось: якусь машину, пташку, чи що ще. Будь-який об'єкт і починає малювати. Що я тільки не малював! Художник має все малювати. От сказали: «Намалюй це» і він повинен намалювати. Що за художник, як він не може?!

Олег не аматор, він професіонал. Свого часу закінчив Київський художньо-промисловий технікум. Нині це Київська академія декоративно-прикладного мистецтва.

— На кого ви вчилися? — за-

питує нашого співрозмовника.

— Як по іноземному, то дизайнер, — відповідає Олег Скачко. — Художнє конструювання це називалося. Дизайн будь-який. Велосипед, наприклад, чи машина. По інтер'єру було окреме відділення. Тоді ще була наочна агітація, то там малювали. Я і працював у військовій частині, наочною агітацією займався. Малювали всілякі стенди, і так далі.

Усе життя митця — це творчість. Він працює у різноманітних техніках. Це і акварель, і простий олівець, і олійні фарби. Картини на різну тематику є — і пейзажі, і натюрморти, і портрети.

— Художник повинен працювати з усяким матеріалом, — каже чоловік. — Навіть до того, що ліпити якусь скульптуру. У нас також викладали пластику. Ми з пластиліну ліпили. Поставлять, наприклад, череп.

Ще минулого року тут була звичайна цегляна стіна, яка нічим не вирізнялася з-поміж сотень інших. Тепер тут сова — символ мудрості

Олег Скачко малює мурал звичайною емалевою фарбою. Тією, яку ми використовуємо, щоб фарбувати вікна й двері

І виліпи його. Так, щоб об'єми передати.

Попри те, що працює у різних техніках, здебільшого Олег Скачко користується олійними фарбами. Багато картин пише на замовлення. Як запрошують, так і працює.

— Мені вже, дякувати Богові, 62 роки, але у художника пенсії немає, — каже митець. — Буває так, що не хочеться нічого робити. Сідаю. Якись, як кажуть, замальовки, ідеї виходять. На черк робиш. Потім щось більш солідне хочеться. Є час, коли хочеться робити, а буває, що нічого не хочеться робити.

Зараз Олег чаклує над стіною трансформаторної підстанції в дворі однієї з козятинських багатопверхівок. Голова ОСББ Вадим Рожук запросив художника і запропонував зробити мурал, щоб звичайна стіна заграла яскравими барвами.

— Це Вадима Рожука ідея, це він мені показав роздруківки і попросив на цю тему щось зробити, — каже художник і дістає з великого відра з-під емульсійної фарби аркуші паперу, на яких зображені птахи. — Попросив мене з цих малюнків «зліпити» щось одне.

Олег Скачко продумав композицію і з ентузіазмом взявся

за роботу. Так на стіні з'явилися сова, дрізд і ще одна пташка, зовні трохи схожа на горобця, але з пухнастим хвостом.

— Багато часу пішло, почав це ще з минулого року. Потім щось загальмувалося. То погода, то трошки хворів. А це погода налагодилася начебто та й пішли далі. Тут була стіна просто. А тут мій друг кладку зробив, бо цей шматок був розвалений, — показує художник на цеглинки, виставлені під решіткою. — Він зараз ногу зламав, то не може допомагати. Бо він і допомагав ґрунтувати. Я йому обвів жовте і кажу — давай. І хлопець сидить, шурує.

— А як друга звати? — запитує художника.

— Саша Карпунь, — відповідає. — Там буде підписано. В кінці вже автографи поставлю.

Повітря біля трансформаторної підстанції пронизує запах свіжої фарби. Тут стоїть невеликий стілець. Поруч із ним — біле відро, в якому пензлі з аркушами паперу. Навколо розставлені баночки з фарбою різного кольору і розчинник. До стіни приставлена драбина — сьогодні художник планує працювати із верхньою частиною муралу.

— Ще до верху треба добратися і там ще не знаю, що буде, —

каже Олег. — Подумаємо, щось ще тут треба. Бо багато пустого. Кольори є, таке всяке, плями є, але треба щось ще туди. Фігури якісь, геометрію, або квітки.

Цю красу чоловік малює звичайною емаллю. Тією самою, яку ми купуємо, щоб фарбувати вікна і двері. На мурал фабрики пішло вже багато. Скільки банок — художник і сам сказати не може.

— Червона, біла, синя, зелена, якісь тони доводиться змішувати одне з одним, — пояснює Олег Скачко. — Воно буде триматися. Але як будь-яка річ, що не візьми, вічного нічого немає.

Це не перший мурал Олега, але перший у рідному Козятині. Каже, колись давно створював мурал у столиці. А ще розписував стіну в одному з кабінетів у другій школі, де навчаються початкові класи — написав там пейзаж.

— Коли ви плануєте завершити цю роботу? — запитує наостанок митця.

— Якнайшвидше, — відповідає Олег. — Аби погода була, то до кінця місяця хоча би.

По тому митець бере до рук пензель, вилазить на драбину і повертається до роботи. А ми робимо ще кілька фото і йдемо, щоб не заважати творити.

Про перемоги самгородоцьких «Непосид»

АНАСТАСІЯ КВІТКА

Самгородоцькі «Непосиди» з Міжнародного двотурового конкурсу «Талановитий світ-2022» привезли два «золота» та три «срібла»

Конкурс організовувався спільно зі Словаччиною, участь у якому взяли 9 країн світу: Україна,

Польща, Азербайджан, Грузія, Молдова, Литва, Косово, Македонія, Словаччина.

Український народний танець «Гопак» та сучасний «POWER OF DANCE», виконані зразковим аматорським хореографічним колективом «Непосиди» Самгородоцької дитячої музичної школи, підкорили членів висо-

коповажного журі найбільше, і вони віддали самгородоцьким танцюристам два перших місця.

Три других місця також у самгородчан — за виконання дитячого танка «Овечки на полонині», естрадного — «Танці, танці» та українського народного танцю «Їхали козаки». Всі вони вихованці педагога Інни Євдокімової.

Найвідданіші вболівальниці «Колоса». Ось так за онуків вболівають їхні бабусі

Гра за 3-4 місце. Спортивний клуб «Бердичів» та ДЮСШ із Махнівки

Команда «Промінь» із Глухівців

ТУРНІР ЮНИХ ФУТБОЛІСТІВ: «З УКРАЇНОЮ В СЕРЦІ, З ВІРОЮ ЗСУ!»

Свято футболу ■ Цей благодійний турнір організували Махнівська сільська рада та спортивна футбольна школа за сприяння Вінницької територіальної організації Всеукраїнського фізкультурно-спортивного товариства «Колос». Мета заходу — допомогти дітям, які тікали від війни, повернутися до нормального життя

В'ЯЧЕСЛАВ ГОНЧАРУК

Пройшов турнір на штучному манежі стадіону «Колос» у Махнівці. У змаганнях взяли участь 6 команд. Славне місто Бердичів було представлене гравцями двох складів спортивного клубу «Бердичів». Двома складами команди «Колос» виступали й господарі майданчика, махнівчани. Також брали участь у змаганнях козятинські «Леви» тренера Руслана Гуменюка і глуховецький «Промінь» Олександра Козюка.

Спочатку організатори змагань розбили команди на дві групи. В групі «А» жереб звів команди «Колос-2», «Бердичів-2» та «Леви». В іншу групу команд потрапили перші команди Бердичева і Махнівки та футболісти Глуховець.

Першими помірялись силами у форматі 4+1 «Леви» та спортивний клуб «Бердичів-2». Рахунок зустрічі 11:0. У групі «В» команда «Бердичів-1» переграла глухівчан з рахунком 3:0.

«Леви» в своїй другій грі забили суперникам вісім сухих м'ячів. «Колос» з «Промінню» у своєму поєдинку розійшлися миром, ра-

хунок зустрічі 2:2. «Бердичів-2» переміг другу команду з Махнівки з рахунком 4:1. У заключній грі в групах «Колос-1» переміг команду «Бердичів-1» з рахунком 3:2.

Команди, які набрали в групах найменше кількості очок, грали за 5-те 6-те місце. Команда «Промінь» із Глуховець переграла з рахунком 5:1 команду «Бердичів-2» і зайняла 5 місце. В грі за бронзові нагороди з командою «Колос-2» здобули гості з «Бердичів-1» з рахунком 5:1. У цій грі любо було глянути, як вболівають за команду господарів. Сусідки Світлана та Наталія розповіли, що за «Колос» грають двоє їхніх онуків.

— У нас, в Махнівці, вулиця Шевченка представлена трьома футбольними командами. Без футболу ми не можемо. Ходимо і радіємо, коли хлопці і дівчата нашої команди забивають у ворота суперника. Сьогодні обоє внуків відзначились голами і ми за них дуже раді, — сказали жінки.

Золото і срібло турніру розіграли перша команда Махнівки та Козятинські «Леви». На початку цього матчу вимальовувалася незвична перевага гостьової команди. Потім гра вирівнялась.

Команда «Колос» із Махнівки. Переможці турніру

В одній з атак «Колос» пробив по воротах «Левів» з близької відстані і рахунок у матчі було відкрито. Після пропущеного м'яча в грі «Левів» майже нічого не виходило з того, що вони майстерно вміють робити на футбольному полі. А господарі спорткомплексу, виконуючи настанови свого тренера зустрічати левеняток на своїй половині поля, подвоїли рахунок. Віктор Обухак — рефері матчу — зафіксував рахунок 2:0 і сльози семирічних футболістів команди, яка по суті нічого не прогала, адже сам турнір був благодійним.

Керівництво товариства «Колос» дякувало семирічним-восьмирічним футболістам за вихід

на поле і хорошу гру. Тільки ні подяка від спортивного керівництва спортивного товариства, ні срібні медалі віце-чемпіона турніру, ні солодощі, які вручили футболістам як додатковий приз, не могли вплинути на поганий стан футболістів, які довели, що вони вміють добре грати у футбол на найбільш престижних турнірах. Маючи в команді таких думуючих гравців, як Анатолій Дудник, який переїхав до Козятини з Білої Церкви, диспетчера атак Івана Наровецького, капітана команди Максима Мартинюка перемоги у «Левів» ще попереду. — «Леви», ви не програли, — каже досвідчений тренер Микола Бабюк.

— Так сталося, що ви трохи молодші і рахунок у матчі був не на вашу користь, — додав тренер «Колоса», — не плачте, витріть сльози і вперед по нагороді.

У «Колоса» з Махнівки нарівні з хлопчиками добре грають дівчатка. Аня Капецька хороший страж воріт, а Настя Прокопчук не прогала на турнірі жодного єдиноборства футболістам сильної статі.

А ще радує, що в кожній команді знайшли гідне місце діти, яких війна вигнала з власних домівок і діти з Харкова, Білої Церкви, Києва потрохи звикають до більш нормального ритму життя.

Миттю раніше м'яч з аута в гру вкинула Настя Прокопчук. Дівчинка грає в команді «Колос»

Команда «Козятинські Леви». Володарі срібних нагород

Спортивний клуб «Бердичів»

АВАРІЇ НА АЕС І ЯДЕРНА ЗБРОЯ: ЯКА ЗАГРОЗА БУДЕ ДЛЯ ВІННИЧЧИНИ?

Це варто знати ■ Аварії на яких українських АЕС найбільш небезпечні для вінничан? Яким має бути укриття, чи «виживе» область і чи загрожує нам евакуація при застосуванні рф тактичної ядерної зброї? Та чи залишиться небезпека, якщо ППО вчасно зіб'є ядерну ракету?

ВАЛЕНТИНА КИРИЛЬЧУК

За два місяці повномасштабної війни весь світ зрозумів, що від рашистів можна чекати чого завгодно. Ядерні небезпеки ніхто не виключає. Та, як зазначає фахівець головного управління ДСНС України у Вінницькій області Олег Семенов, який займається саме напрямком радіаційного та хімічного захисту, якщо заздалегідь знати, як діяти, ризики кожен із нас може звести до мінімуму.

ЩО НАМ ЗАГРОЖУЄ?

У березні всі бачили кадри штурму та обстрілів у місті Енергодар, де знаходиться Запорізька АЕС, і задумалися над тим, які можливі наслідки.

— Насправді більшу небезпеку для вінничан і жителів області може становити не Запорізька АЕС, а значно ближчі до нас Хмельницька та Південноукраїнська АЕС, що розташована у Миколаївській області, — говорить Олег Семенов. — Ці АЕС дещо менші за потужностями, ніж Запорізька, і будуть становити меншу загрозу. Ну і головне — треба розуміти, що насправді, щоб зруйнувати АЕС до рівня аварії у Чорнобилі, треба докласти значних зусиль, навіть маючи важке озброєння. Випадково чи спеціально зруйнувати реактор і його фізичний захист, щоб була серйозна аварія — доволі важко.

І все ж, якщо АЕС зазнає руйнувань, що нам загрожує?

— Масштаби радіаційної аварії залежатимуть від багатьох факторів: чи буде АЕС зруйнована повністю чи частково, чи буде викид в атмосферу радіоактивного

матеріалу, чи буде зруйнована безпосередньо та активна зона, у якій відбувається ядерний синтез. І головний фактор, що вплине на безпеку вінничан — напрям вітру, який розносить хмару радіоактивних речовин.

Міста Нетішин і Южноукраїнськ, де знаходяться найближчі до нас АЕС, розташовані на досить значній відстані від Вінниці, тож, як зазначає Олег Семенов, навіть за найгіршого сценарію, їхній вплив буде доволі обмежений на населення Вінницької області, але він все-таки буде. Як же діяти у такій ситуації?

ПРИСЛУХАЙТЕСЯ ДО ОФІЦІЙНИХ СПОВІЩЕНЬ

— Найперше — потрібно, як і в будь-якій ситуації, дослухатися до інформації, яка надходить від органів влади. Саме вони повідомлять про кожен подальший крок, чи буде евакуація, звідки і куди саме, — звертає увагу Олег Семенов. — Потрібно постійно бути поінформованим про те, яка саме загроза є на даний момент. Кожен із нас повинен мати надійне джерело інформації: не групу свого ОСББ у вайбері, а офіційні телеграм-канали керівництва міста і області, а на випадок втрати мобільного зв'язку — обов'язково FM-радіоприймач на батарейках.

ШУКАЙТЕ УКРИТТЯ

— Коли почули сигнал і уточнили, що саме за небезпека, одразу шукайте укриття. У разі радіаційної небезпеки, воно має бути не просто заглибленим, а — ізольованим! — наголошує Олег Семенов. — Рух повітря різний на різних висотах, тому

навіть попри значну відстань між Вінницею і найближчими АЕС, частина забрудненого радіоактивного матеріалу все-таки до нас дійде. Відтак — головне завдання — ізолювати себе від впливу довкілля. Під час аварії радіоактивні елементи будуть випадати у вигляді опадів на ту поверхню, над якою будуть пролітати. Основна загроза при цьому — радіоактивний йод, який потрапляє в організм здебільшого через органи дихання і може спричинити небезпечні наслідки для організму. Із плюсів — радіоактивний йод короткоживучий, найбільшу загрозу становить у перші 80 годин, а потім розкладається і небезпека спадає. Але є й інші елементи, які «живуть» довше і становлять небезпеку у вигляді зовнішнього опромінення та при потрапленні всередину організму. Тому якщо підтверджена інформація про ра-

«При аваріях на найближчих АЕС, навіть за найгіршого сценарію, вплив на населення області буде обмежений»

діаційну небезпеку — шукайте ізольоване укриття і виключіть вживання води з відкритих вододжерел та харчових продуктів, які не були в герметичній упаковці. Наприклад, яблука й картопля, які були на відкритому повітрі або навіть вдома, вже можуть бути радіоактивно забрудненими.

Щодо евакуації, як говорить Олег Семенов, якщо вона і буде для жителів Вінницької області, то, швидше за все, буде не довготривалою, а тимчасовою.

ЩО РОБИТИ, ЯКЩО РФ ЗАСТОСУЄ ЯДЕРНУ ЗБРОЮ?

Значно більшу небезпеку за аварії на АЕС становить загроза застосування ядерної зброї.

— Маємо надію, що рашисти все-таки не застосують найбільш потужну стратегічну ядерну зброю, адже це однозначно буде початок Третьої світової війни і обов'язковий удар у відповідь від інших ядерних держав. Ймо-

Олег Семенов розповідає про загрози від ядерних вибухів. Він зазначає, що «ядерний гриб» буде лише при застосуванні стратегічної ядерної зброї

вірність виживання планети при цьому мінімальна, — говорить Олег Семенов. — Щодо тактичної ядерної зброї, яка є у рази менш потужною за стратегічну, можуть бути різні способи її «доставки». Від звичайного артилерійського снаряду і ракети до авіаційної бомби. На жаль, коли «летить», розпізнати, чи несе саме цей снаряд хімічну чи радіаційну небезпеку, неможливо. Тому і не можна нехтувати жодним сигналом повітряної тривоги та одразу йти в укриття. Звичайно, перебуваючи у епіцентрі, зробити щось дуже важко, але чим далі від епіцентру вибуху — тим ситуація буде покращуватися.

До речі, «ядерний гриб», який всі бачили у фільмах, буде лише при застосуванні стратегічної зброї. При тактичній — саме такого візуального ефекту не буде.

— Найбільшу небезпеку ядерна радіація становить у перші години і протягом двох діб. Тому найкращий варіант — одразу знайти укриття і на ці дві доби сховатися. Від проникаючої радіації найкраще захищає бетон, тому бомбосховище — ідеальний варіант, але і будь-яке заглиблення — це вже буде захист, єдине — його треба ущільнити. Якщо ховаєтесь у підвалі чи погребі свого будинку, одразу потурбуйтеся про максимальну герметизацію. У випадку якщо вам потрібно кудись переходити, захищайте органи дихання від радіоактивного йоду — звичайна марлева пов'язка, змочена водою, вже буде захистом.

Щодо води і негерметичних продуктів харчування — їх потрібно виключити, адже можуть бути забруднені. Ну і основне — електромагнітний імпульс після ядерного вибуху знищить мобільний зв'язок, тому при собі в укритті варто мати радіоприй-

мач на батарейках і слухати офіційну інформацію.

Плюс тактичної ядерної зброї у тому, що зона забруднення не буде величезною. Це точно не будуть сотні і тисячі кілометрів. Радіус, скоріше за все, охопить від декількох до десятків кілометрів, тобто — про знищення цілої області мова не йде. Ну і не забуваємо, що наші ЗСУ — круті, тож віримо, що небезпеку вдасться вчасно попередити.

Є ВІДПРАЦЬОВАНІ АЛГОРИТМИ

А чи є загроза, якщо система ППО збила не звичайну ракету чи снаряд, а — ту, що несе радіаційну небезпеку? Тобто коли вони збиті, але не вибухнули.

— Так, викид радіоактивного матеріалу і забруднення певної території буде, але не у таких масштабах, як при ядерному вибуху. Тобто не всі вражаючі фактори будуть задіяні. При застосуванні ядерної зброї це ідеальний варіант — ми її збиваємо, а потім збираємо те, що від неї залишилося, — відзначає Олег Семенов. — Завдячуючи аварії на ЧАЕС у 1986 році, служба ДСНС добре знає, як діяти у таких випадках. Є чіткі, відпрацьовані алгоритми, про які знають всі органи влади. Крім того, працює наша розвідка і при наказі про застосування ядерної зброї, на якомусь етапі, можливо, буде витік і ми заздалегідь знатимемо про небезпеку і зможемо вжити необхідних заходів для захисту населення. Тому головне, що треба пам'ятати — майте поблизу укриття, не нехтуйте жодним сигналом повітряної тривоги, зберігайте спокій, майте надійне джерело інформації та чітко дотримуйтеся інструкцій місцевої влади, тоді є шанси вберегтися із мінімальними наслідками.

Де у Вінниці безкоштовно отримати препарат із йодом?

Із початку повномасштабної війни рф у аптеках важко знайти препарати йоду — в умовах потенційних радіаційних загроз люди все розкупили.

Але доцент кафедри ендокринології Вінницького національного медуніверситету Анатолій Паламарчук звертає увагу, що при ядерних катастрофах потрібно дуже обережно приймати препарати із йодом, аби не спричинити передозування, чітко дотримуватись інструкцій і вживати тільки тоді, коли влада, оцінивши ризики для кожної області, про це вказує.

— Люди мають розуміти, що препарати йоду не захищають від радіації. Вони зовсім не мають впливу на цезій, стронцій чи інші

небезпечні елементи. При ядерних катастрофах йодні препарати приймають не «від радіації», а для захисту щитовидної залози, аби попередити віддалені негативні результати у вигляді раку щитовидки.

Про потребу вживання йоду мають оголосити органи влади. Як говорить лікар, у разі потреби оптимально прийняти одноразову дозу препарату йодиду калію за 6 годин до надходження радіоактивного йоду або протягом 30 хвилин від початку вдихання його аерозолів. Захисний ефект стартує через 5 хвилин після прийому таблеток з йодидом калію натщесерце і через 30 хвилин після прийому на повний шлунок. Дозування йодиду калію чітко

прописане для різних вікових груп: для новонароджених — 16 мг, для немовлят (від 1 місяця до 3 років) — 32 мг, для дітей від 3 до 12 років — 65 мг, для дітей старше 12 років і дорослих — 130 мг.

Лікар наголошує: прийом одноразовий! Цієї дози вистачає на 2 доби, а повторний прийом можливий тільки у разі оголошення такої потреби.

Даючи дітям, таблетки з йодом можна подрібнити і змішати з молоком, шоколадним молоком, апельсиновим соком і найкраще — малиновим сиропом.

Щодо дорослих, то таблетки з йодом категорично несумісні з алкоголем, а для людей старше 40 років — не потрібні взагалі.

Що це за вулиця в Козятині?

По горизонталі

- 1 Вулиця, назва якої увіковічнює подію, що сталася 24 серпня 1991 року
- 3 Вулиця, названа на честь козацького полковника, який народився у місті Бар і брав участь у національно-визвольній війні запорожців 1648-1676 років
- 6 Вулиця на тій стороні, яку забули декомунізувати
- 7 Цією вулицею називався один із перших козятинських рок-гуртів, який виник на початку 2000-них, у назві ще був номер будинку «26»
- 8 Раніше це була вулиця радянська, а після декомунізації стала...
- 13 Провулок, названий на честь одного із залізничних підприємств
- 14 Вулиця, що носить ім'я відомого історика та політичного діяча, який мав родичів у Сестринівці; його портрет зображений на 50-гривневій купюрі
- 16 Вулиця, названа на честь письменника, що мешкав у Миколаївці і написав роман «Лебедина зграя», за мотивами якого зняли фільм «Вавилон ХХ»

По вертикалі

- 2 Вулиця, названа на честь відомого українського історика та археолога, що народився у Махнівці
- 4 Вулиця, що носить прізвище відомого українського лікаря-гістолога, автора першого латино-українського анатомічного словника
- 5 Вулиця, названа на честь одного із символів України, який оспівується у популярній пісні — Червоної...
- 9 Вулиця, названа на честь видатного українського авіаконструктора, який створив перші у світі літаки і працював у Сполучених Штатах Америки
- 10 Вулиця, названа на честь перлини нашого міста
- 11 Вулиця, що носить ім'я князя Київської Русі, автора збірника законів «Руська правда»
- 12 Вулиця, у назві якої відображений колір
- 15 Вулиця, яка увіковічнює ім'я автора першої в історії Європи Конституції

ВІДПОВІДІ

По горизонталі: 1 Грушевського 16 Земляка 7 Шмідта 8 Українська 13 Денюковський 2 Антоновича 4 Черняхівського 5 Калініна 9 Скорського 10 Привокзальна 11 Мудрого 12 Зелена 15 Орлика

По вертикалі: 2 Яворницького 3 Полковникова 4 Лікаря 5 Червоної 6 Незабудівська 9 Конструктора 10 Перлини 11 Князя 12 Колір 15 Конституції

РЕКЛАМА

508286

ДОСТАВКА

**ПІСОК, ПІДСИПКА
ЧОРНОЗЕМ, ВІДСІВ, ДЕФІКАТ
КАМІНЬ, ГЛИНА, ЩЕБІНЬ
(096)736-67-87**

508248

БЕНЗОКОСИ

• Запчастини • Ремонт
• Гарантія • Кредит

БЕНЗОПИЛИ

м-н «Оріон» вул. 8-Гвардійська, 60-а
(р-н ПРБ, поблизу кафе «Рідна хата») 098-26-141-61
м-н «Фортуна», вул. П. Орлика, 14
(навпроти книжкового м-ну) 067-732-94-19

магазин **“КАСКАД”**
СПУТНИКОВЕ ТЕЛЕВИДІННЯ

УСТАНОВКА,
ГАРАНТІЯ,
СЕРВІС

VIASAT

БОЛЕЕ 100
ОТКРЫТЫХ ТЕЛЕКАНАЛОВ

ул. Ленина, 15а тел.: (097)993-29-42,
(063)260-10-35, 093-529-60-98

507359

**ДОСТАВКА ДО 8 ТОНН
САМОСКИД**

- ПІСОК - ЩЕБІНЬ - ВІДСІВ
- БУДІВЕЛЬНІ МАТЕРІАЛИ

063-280-25-46, 067-476-53-44

508395

Передплати газету RIA Козятин онлайн на сайті Укрпошти

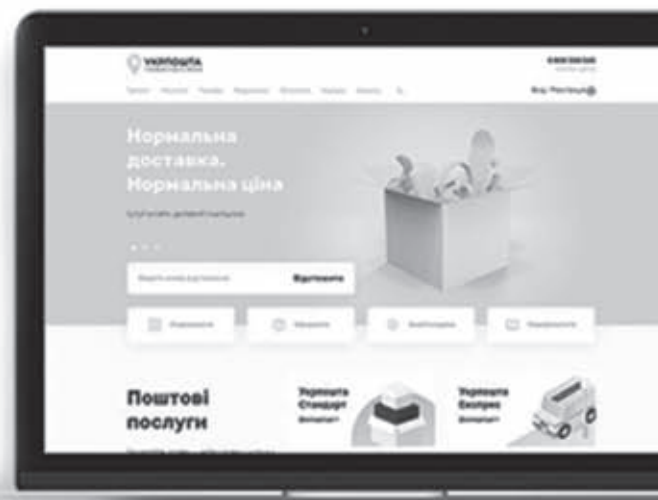

- Швидко та без черг
- Сплачує картою або за реквізитами

 peredplata.ukrposhta.ua

 УКРПОШТА
ГОЛОВНА ПОШТА КРАЇНИ

RIA
Козятин

Доставка

- жом
- щебень
- відсів
- пісок
- цегла

10-25т

093-895-72-27, 097-613-96-96

507364

Вантажні перевезення до 10 тонн (самоскид)

- щебінь
- відсів
- пісок
- підсипочний матеріал та інші буд. матеріали

067-762-80-65
073-421-72-57

508396

Продам або здам в оренду приміщення 20 кв. м., м. Козятин, вул. 8-ма Гвардійська 2 а. 063-452-00-00, 067-444-20-19

Продам барана і ягницю Романівської породи, дорослі, 40 грн/кг. 096-969-45-99

Продам теличку на корову від доброї корови. 063-648-20-99

Продам корову добру, молочну, телицю 1,5 р., та двоє молочних телят. 097-793-55-95

Продам теличку сименталку, 3 місяці. 096-414-07-70

Продам теличку від доброї корови, голштинська. 068-013-08-90

Продам тільну телицю 8 місяців. 063-670-31-48

Продам корову після розтелу з п'ятьма телям. 098-325-16-57

Продам підрощених домашніх індиченят, запис на 24.05.2022 р., 31.05.2022 р., пропоєні антибіотиками і вітамінами. 097-283-89-78, 093-878-31-44

Втрачене свідоцтво про правовласності на житло, квартиру, за адресою м. Козятин, провулок Лікарняний 4/8, видане 17 червня 1993 р., Козятинською міською радою на ім'я Орлова Володимира Миколайовича та Орлової Віри Григорівни вважати недійсним.

Здам в оренду торговельну та офісну площу в ТОЦ «Україна» за адресою, вул. Склярова 11 А. 097-796-70-05, 063-774-54-74, 097-861-56-14

Продам бджолосім'ї, бджолопакети доданівській рамці. 067-368-56-12

Продам козенята. 067-586-80-58

Продам 2 дійні кози. с. Йосипівка, вул. Космонавтів, 43. 097-725-66-45

РЕМОНТ, ПОСЛУГИ

Виконуємо будівельні роботи. 063-754-61-77, 093-767-67-84

ПРОДАМ

Автоклав, сіно люцерни, картопля велика. 067-745-69-92

Аптечні меблі на дві каси, холодильник вітрину. 063-392-93-20, 098-974-29-35

Бджолиний сім'ї, м. Козятин. 063-694-56-92, 097-515-55-92

КРИНИЦІ КОПАЄМО

Чистим докопуємо

Копавмо вигрібні ями, каналізації, траншеї.

097-968-28-96
098-903-12-59

508276

Асенізаторні послуги

ВИКАЧКА

- Швидко
- Якісно
- Чисто

063-744-10-74
098-940-28-87

505728

Бройлер курчат, каченят, індики суточні. 063-604-26-79, 067-173-31-50

Буряк кормовий, гарний, для тварин, недорогого, м. Козятин, р-н ПРБ. 067-495-80-82, 093-677-26-41

Вазони «Алое», м. Козятин, вул. Виговського 10. 063-347-20-08, 093-475-08-84

Велосипед «Ardis» зі складною рамою в відмінному стані. 063-280-43-28

Велосипед для дівчинки 6+, крісло розкладне в гарному стані 2500 грн. 063-383-75-53

Візок інвалідний, новий в упаковці, недорогого. 097-134-44-34

Гусячі яйця, можна для інкубації. 067-271-52-14, 097-575-60-74

Дачну ділянку з будинком, 10 сот., р-н Талимонівка, є погріб, каналізація, вода, садок, огорожа. 063-367-63-75, 068-155-54-79

Електроскутер великий, міцний, недорогого. 063-628-59-15

Зерно кукурудзи 1,5 тонни. 093-677-47-25

Картоплесажалку до мотоблока, морських свинко. 097-446-20-46, 063-629-01-49

Картоплю Біла роса. 096-727-43-90

Картоплю велику, добру, недорогого. 067-966-23-50

Картоплю дрібну, с. Сестринівка. 067-264-08-30

Картоплю дрібну, чотири відра недорогого. 093-943-01-15

Картоплю посадкову «Біла роса» 10 грн/кг. 096-772-01-94

Комп'ютер+монітор. 096-797-90-53

Конвектор газовий-новий, яблучний укус домашній, картоплю велику та дрібну. 068-042-03-34, 063-784-38-75

Конвектор економний в споживанні, 1000 грн. 096-414-19-46

Кукурудзу 7 грн/кг. 097-894-00-72

Меблі: вітальню, кухню, прихожу, комп. стіл, стіл-тумбу, пральну машину, холодильник. 067-457-08-87

Металолом. 097-624-12-00

Морозильну камеру АНТ, об'єм 1000 л., працює відмінно, 10500 грн. 096-414-19-46

Мотоблок FORTE-105. 097-238-27-51

Насіннєву картоплю. 093-409-34-54, 096-063-05-51

Січкаря з електроприводом. 096-363-55-01

Смарт 3 Д окуляри Samsung 40 дюймів, 5000 грн., торг. 096-414-19-46

Сою посівну, с. Широка Гребля. 098-724-74-94

Сою посівну. 098-724-74-94

Столики барні 2 шт., та стільці до них 6 шт., варість набору 2800 грн. 096-414-19-46

Телевізори б/в, робочі в гарному стані SONI:model NO.KV-21LT1K та LTC:model DVB-PT1240015HCA. 063-221-75-90

Фанеру, каналізаційну трубу, налічники для дверей, плінтус дубовий, кут металевий, підставки для квітів металеві, дошка суха. 096-258-75-22

Ячмінь, пшеницю. 098-656-92-41

Ячмінь. 098-724-74-94

Ящики пластикові харчові, 50 грн/шт. 096-414-19-46

НЕРУХОМІСТЬ

1-кімн. кв., 30 кв. м., в одноповерховому будинку, центр міста. 063-819-47-69

1-кімн. кв., 5 пов., інд. опалення, євро балкон та вікна. 067-457-08-87

2-кімн. кв., 47 кв. м., 2 пов., вул. Довженка 93-Б, кв 6, р-н бази Боровського, пічне опал, без зручностей, без ремонту є сарай та місце під гараж. 063-411-37-78, 067-778-20-32 Валерій

2-кімн. кв., терміново, 4/4, 47 кв. м., без ремонту, інд. опалення, центр. 093-563-31-57

2-х кімн. кв. 43 кв.м. або обміню на 3-х кімн. кв. в р-ні училища. м. Козятин, вул. 8-ма Гвардійська, 61. 098-949-83-34

3-кімн. кв., 62 кв. м., р-н ПМК в напрямку с. Козятин, 2-пов/2-х поверх. будинку, окремий вхід, підвал, двір, сад, город. 063-367-63-75, 068-155-54-79

ПЛИТКА тротуарна та фасадна

БЛОКИ будівельні

ОГОРОЖІ бетонні

Вантажні перевезення Кран-маніпулятором

м. Козятин, пров. Довженка, 14 Г, (093) 780-39-23; (067) 773-04-26; тел.: 5-21-46; (067) 910-43-59; (063) 560-07-98.

508075

Будинок 21,5 кв.м., пічне опал, 10 сот., с. Козятин, вул. Лісова 12. 098-599-47-10

3-кімн. кв., 60 кв. м., центр, вул. Грушевського 30, інд. опал., кімнати окремі, санвузол розд., два балкони, тепла не кутова, косметичний ремонт, підвальне приміщення. 063-255-21-63, 096-451-95-94

Будинок 74 кв. м., газ та пічне опал., відлив води, погріб, літня кухня, сарай, 5 сот. землі. 073-083-26-65, 096-855-53-70

Будинок 74 кв. м., м. Козятин, вул. Українська 27, газ та пічне опал., відлив води, літня кухня, кладовка, погріб, хлів, 5 сот. землі. 073-083-26-65, 096-855-53-70

Будинок без внутрішніх робіт, в районі газ-контори. 067-783-63-17

Будинок в районі школи №4, м. Козятин. 063-784-40-54

Будинок вул. 9-го січня, криниця, погріб, опалення, сарай, м/п вікна, недорого, терміново. 093-726-27-50, 097-494-77-27

Будинок зі всіма зручностями, м. Козятин, вул. 9-го січня. 096-184-63-54

Будинок с. Махаринці, центр, заг. площа 25 кв. м., м/п вікна, криниця, погріб, сарай. 098-133-30-94

Будинок с. Сестринівка, 58,8 кв. м., газ, опалення, криниця, літня кухня з газом та водою, сарай, погріб, у подвір'ї є недобудова з фундамент. та стінами, уся ділянка 48,58 сот. 067-684-38-71

Будинок с. Сестринівка, 58,8 кв. м., газ, опалення, криниця, літня кухня з газом та водою, сарай, погріб, у подвір'ї є недобудова з фундамент. та стінами, уся ділянка 48,58 сот. 067-684-38-71

Будинок с.Дуб.Махаринці, з меблями, є газ. та пічне опалення, госп. будівлі, погріб, сарай, літня кухня, по вулиці проведений водопровід, 25 сот. города, неподалік ставок. 063-296-92-18

Будинок терміново, с. Козятин, 80 кв. м., зі всіма зручностями, велика кухня, 5 кімн., газ, гараж, погріб, госп. буд., 10 сот. городу, кругом загорожа, садок, вул. Подільська. 097-628-48-13, 073-058-41-21

Будинок цегл. в с. Махаринці (цукр. з-д) з меблями, газове та пічне опалення, заг. пл. 71 кв.м., зем. діл-ка 16 сот., літня кухня, госп. будівлі, садок. 099-714-54-32, Анна

Будинок, с. Іванківці, газ та всі госп. будівлі, 4 км/до центру м. Козятин, маршрутка поруч. 068-216-34-20

Гараж в кооп. «Жигулі», цегляний, перекритий шифером, поштукатурений є світло. 096-534-46-69

Гараж під бус в центрі. 093-76-62-141

Дачна ділянка р-н сосонок, с. Сокинець, бетонний погріб, криниця з джерельною водою, контейнер, поруч ставок. 096-686-17-88, 063-623-13-57

Ділянка 41 сот., з фундаментом під будинок 13 х 14, з госп. буд сарай, гараж, літня кухня, вул. Подільська 114. 063-829-40-45

Зем. ділянку 35 сот., є стара хата, сарай, погріб, с. Пляхова, вул. Миру. 097-453-44-55 Наталія

Зем. ділянку 6 соток під забудову в центрі, провулок Грушевського. 063-392-93-20, 098-974-29-35

Земельна ділянка в центрі не велика (бізнес, гараж). 063-342-67-53

Пів будинку м. Козятин, опалення газ+пічне, гараж, погріб, криниця, 4 сот. землі. 097-660-12-20

Частина будинку в центрі, недорогого. 063-342-67-53

АВТОМОТО

Daewoo Nexia 2007 р. в., газ/бензин. 063-659-58-47

Ваз 2105, сидан, бензин, хороший стан. 098-708-25-35

Daewoo Nexia 2007 р. в., двигун 1,5, пробіг 103 тис. км., один власник, вхорошому стані. 067-602-75-87 Анатолій

Mersedes 308 D поштовик, переобладнаний під торговий фургон з холодильною вітриною. 067-911-73-67

Renault Clio Symbol 2006 р.в., 1,4 газ+бензин в хорошому стані. 063-784-44-78

КУПЛЮ

2-кімн. квартиру в центрі міста. 093-399-36-06, 068-965-56-08

Балони:кисневі, вуглекислотні, газові, побутові; електродвигуни, пір'я гусяче, качине, старі подушки, перини. 097-529-10-20

Для власних потреб дорогого металобрухт та відходи кольорового металу; акумулятори, радіатори, газ. балони та кисневі, газ. колонки, холодильники, пральні машини, батареї опалення. 097-793-55-95

Картоплю дрібну в необмеженій кількості. 063-398-52-10, 097-793-55-95

Картоплю. 067-159-28-54

Металобрухт та відходи виробництва алюміній, мідь, нерж. сталь від організацій та населення для власних потреб. 097-793-55-95

Мотоцикл ІЖ Планета в нормальному стані з документами, розгляну всі варіанти. 098-448-87-91, Дмитро.

Сіно, траву, люцерну, можемо самі викосити. 097-793-55-95

Шкірки кролів, заб'ю кролів за шкірку. 097-446-20-46, 063-629-01-49

Будинок в р-ні вулиць Медова, Терешкової, або Царське село, дзвоніть, або пишіть на вайбер, розглянемо всі пропозиції. 063-854-10-88

РІЗНЕ

Буду вдячний людині, яка клепає косу. 093-807-91-94

Втрачене свідоцтво про правовласності на житло, квартира, за адресою м. Козятин, провулок Лікарняний 4/8, видане 17 червня 1993 р., Козятинською міською радою на ім'я Орлова Володимира Миколайовича та Орлової Віри Григорівни вважати недійсним.

Втрачений військовий квиток НК 5278009 на ім'я Радзівський Володимир Вікторович вважати недійсним.

Втрачений військовий квиток НК 5719667 на ім'я Дідух Віктор Іванович 10.03.76 р.н. вважати недійсним.

Здам 1-кімн квартиру в центрі. 097-265-49-51

Здам 1-кімн. кв., біля АТБ з меблями на тривалий термін. 097-755-95-06

Здам 3-кімн. кв., в центрі м. Козятин на тривалий термін. 063-553-64-78

Здам будинок на тривалий термін є газ, вода. 066-868-82-71, 068-951-87-17

Здам будинок на короткий термін, дві окремі кімнати, вітальня, газифікований, злив води, меблі, побутова техніка. 096-258-75-22

Самотня жінка 60 років, щира, приемна без шкідливих звичок, познайомиться з добрим, порядним чоловіком. 068-753-34-61

Чоловік 37 років без шкідливих звичок, шукає порядну жінку для створення сім'ї, готовий на переїзд, судимих зі шкідливими звичками, вадами та брехливих шахрайок, прохання не турбувати. 098-859-01-33, 073-325-66-26

Шукаю роботу доглядальниці. 097-624-12-00

КУПОН НА РОЗМІЩЕННЯ ОГОЛОШЕННЯ В ГАЗЕТУ

Оголошення приймаються за адресою вул. Незалежності, 39 Пошта, вхід з двору, 2 поверх

Рубрика

Текст безкоштовного оголошення (до 150 знаків)

Тел.:

Безкоштовні оголошення, в рубрики: продаж, міняю, куплю, різне, приймаються в четвер та п'ятницю. В понеділок і вівторок 7 грн. Оголошення Авто та нерухомість 10 грн. Середа 20 грн

АНЕКДОТИ

— Галю, як я тебе так сильно кохаю, але якщо, не дай Боже, я взнаю, що ти мені зраджуєш ...
— Та заспокойся, не взнаєш.

Вони їхали в трамваї, він дихав на скло, малював сердечка і посміхався...
Вона тихо плакала... Ну не любить вона, коли їй малюють на окулярах...

Меню досвідченої мами має дві страви на вибір: 1. Їжте, що дала. 2. Ну і ходіть голодні!

Якщо я встаю з правої ноги — то день буде вдалим. Якщо моя дружина встане невиспана, то до ср@ки та моя права нога!

— Які у вас гарні зуби!
— Це від мами.
— Пощастило, що підійшли...

Москаль, як картопля... Сам себе не закопає.

Проїхалась сьогодні в маршрутці і зрозуміла: мало ми чоловікам шкарпеток і дезодорантів даруємо, ой мало...

На чоловіка не потрібно підвищувати голос...
Він має боятися погляду!

— Учора ходив на перше побачення.
— Ну і як?
— Та я як її побачив, в мене в кишені аж презервативи перехрестилися.

— Зніміть маску. Уже можна.
— Не можу. Я стидаюсь...

Запитала свого чоловіка, чи знає, що я йому була послана небом? Відповів, що то ППО погано спрацювало.

— Доброго дня, Галино Петрівно, це вам з блокпосту телефонують...
— Та поверну я вам той танк!
— Бог з ним, з тим танком! Пленні де?

— Які твої улюблені квіти?
— Кульбабки.
— Чому?
— Вони вільні і не продаються.

Тату, — спитала маленька Марійка, — а можна я надішлю валентинку людині, яка живе в іншій державі?
— Гадаю так, — відповів тато. —

А кому це ти хочеш надіслати валентинку?
— Путіну.
— Путіну?! — перепитав здивований батько. — Але навіщо?
— Ну, — сказала Марійка, — уяви собі: Путін отримує валентинку з освідченням у любові від маленької українки. Він почне думати, що не всі українці такі погані, й любитиме світ трохи більше. А потім, коли він отримає ще кілька валентинок, він зрозуміє, що насправді українці чудові, й тому він нарешті припинить казиритися, й публічно визнає свої помилки.
— Марійко, — сказав глибоко розчулений батько, — це найчарівніше, що я коли-небудь чув...

— Я знаю, татку, — відповіла Марійка. — І коли він приїде до нас, наші військові цю суку нарешті пристрелять...

Якщо росія і далі буде розконсервовувати техніку радянських часів, то скоро можемо побачити битву танків Ленд-ліз 2022 vs Ленд-ліз 1942.

Заява лаврова:
— Ми не вводили війська в Україну, ми виводили їх з території росії...

Коли не дуже ще роздупляєшся в термінології, читаєш Контрнаступ як Ми беремо росію!

Учень світ, а спільне російське-білоруське ученьє — той світ!

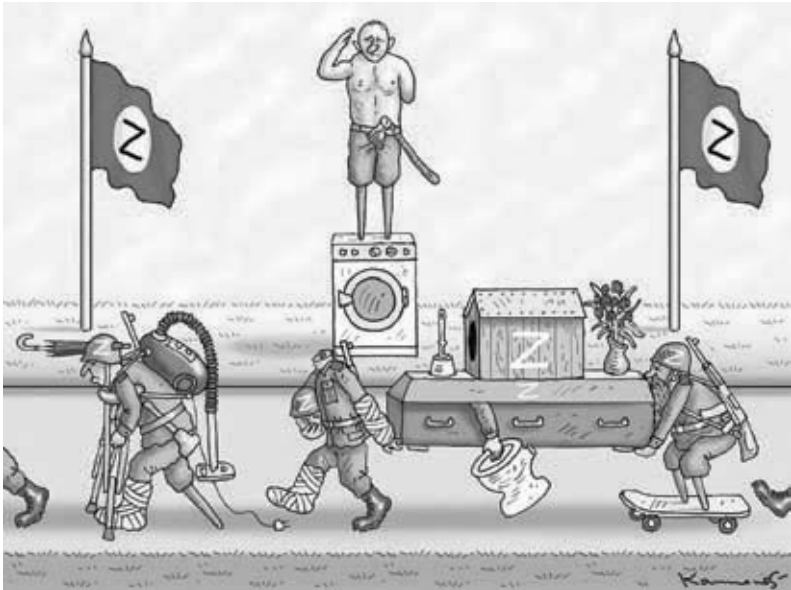
Які документи можна отримати в Дії: 2020: паспорт громадянина 2021: ковід сертифікат 2022: військовий квиток 2023: посвідчення рабовласника...

Судячи з усього, першу достовірну інформацію з фронту путін отримає, коли після стуку в двері бункера він почує: Добрий вечір. Ми з України!

Рашка до фінів:
— А может не НАТО?
Фіни:
— НАТО, НАТО...

Мій психолог сказав мені написати листа ворогу, і спалити його...
Тепер сижу і думаю, що з листом робити...

Белгород — хлопок. Брянськ — хлопок. Вороніж — хлопок. Поодинокі хлопки поступово переходять в аплодисменти. Бурхливі овації вже незабаром!

ГОРОСКОП

ОВЕН
Може розпочатися успішний виток у вашій кар'єрі. У середу доведеться вести переговори та вирішувати службові проблеми, що загрожує витягнутися з вас енергію. П'ятниця хороша для особистого життя.

ТЕЛЕЦЬ
Цього тижня підвищиться ваша активність, ви відчуєте приплив сил, тільки ретельно перевіряйте інформацію і не беріться за десять справ разом.

БЛИЗНЮКИ
Нетрадиційний підхід допоможе вам при вирішенні творчих завдань, задумів та планів. У вас настає цікавий та успішний період і в кар'єрі, і в особистому житті. Заплануйте на вихідні щось незвичайне і оригінальне, наприклад, подорож.

РАК
Цього тижня спілкування та спільні проекти з діловими партнерами можуть зайняти більшу частину вашого часу. Не варто занадто багато розповідати про себе та свої успіхи.

ЛЕВ
У вашому житті настає добрий період, можна навіть сказати, новий етап. На початку тижня можливі цікаві зустрічі, побачення, пропозиції щодо роботи.

ДІВА
Не варто сумніватися у своїх силах, недовірливість вже не раз підводила вас, повірте, цього разу ви зможете втілити в життя навіть найсміливіші задуми.

ТЕРЕЗИ
Успіх вимагає ретельної підготовки планів та перевірки інформації. Не піддавайтеся емоціям, відкидайте непрактичні рішення і відмовляйтеся від авантюрних пропозицій. Наприкінці тижня може виникнути потреба в активних діях та змінах, але робити це треба дуже обережно.

СКОРПІОН
Ви зараз можете будувати найграндіозніші плани, а можете трохи відпочити та зібратися з силами. Ваша енергія та натиск стануть гарантом успіху у багатьох справах.

СТРЕЛЕЦЬ
Всі роблять помилки, і мудрість життя полягає в тому, щоб їх не повторювати, а отримувати позитивний досвід із життєвих труднощів. Тож не переживайте, а йдіть вперед. Зірки кажуть, що ваш мудрий порадник і вчитель десь зовсім поруч.

КОЗЕРІГ
Зірки радять: якомога більше впевненості у власних силах, і, що дуже важливо, зберігайте емоційну рівновагу. Постарайтеся виявити терпіння, не пасуйте перед труднощами, але не підганяйте події.

ВОДОЛІЙ
Бажано критично розглянути намічені плани через призму реальності і скоригувати їх відповідно до ситуації. У середу може проявитися щось важливе для вашого особистого життя. У п'ятницю можливо відбудеться подія, яка відкриє перед вами перспективу кар'єрного зростання.

РИБИ
Схоже, вас роздирають суперечливі почуття. Своєчасна дружня рада допоможе ухвалити правильне рішення. Якщо у п'ятницю надійде цікава ділова пропозиція, не відмовляйтеся, адже від цього, можливо, залежатиме ваша кар'єра. У вас відкриється друге дихання для нових справ.

ПОГОДА У КОЗЯТИНІ

	GISMETEO	SINOPTIK	METEО.UA
ЧЕТВЕР 19.05	+27 +5	+19 +5	+18 +5
П'ЯТНИЦЯ 20.05	+21 +8	+23 +8	+21 +8
СУБОТА 21.05	+23 +13	+18 +13	+23 +13
НЕДІЛЯ 22.05	+18 +11	+21 +12	+18 +12
ПОНЕДІЛОК 23.05	+16 +9	+19 +11	+16 +9
ВІВТОРОК 24.05	+17 +8	+20 +10	+17 +8